ISSN 1977-0960

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 209

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

56 tomas
2013 m. liepos 23 d.

Pranešimo Nr. Turinys Puslapis

II *Komunikatai*

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

Europos Komisija

2013/C 209/01 2014–2020 m. regioninės valstybės pagalbos gairės [1] 1

LT

Kaina:
3 EUR

[1] Tekstas svarbus EEE

II

(Komunikatai)

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

EUROPOS KOMISIJA

2014–2020 m. regioninės valstybės pagalbos gairės

(Tekstas svarbus EEE)

(2013/C 209/01)

ĮVADAS

1. Remdamasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 107 straipsnio 3 dalies a ir c punktais, valstybės pagalbą, skirtą tam tikrų Europos Sąjungos palankių sąlygų neturinčių vietovių ekonominei plėtrai skatinti, Komisija gali laikyti suderinama su vidaus rinka ([1]). Tokia valstybės pagalba vadinama regionine pagalba.

2. Šiose gairėse Komisija nustato sąlygas, kuriomis regioninę pagalbą galima laikyti suderinama su vidaus rinka, ir kriterijus, pagal kuriuos nustatomos Sutarties 107 straipsnio 3 dalies a ir c punktų sąlygas tenkinančios vietovės.

3. Regioninės valstybės pagalbos kontrolės veiksmais visų pirma siekiama leisti teikti pagalbą regioninei plėtrai užtikrinant, kad visoms valstybėms narėms būtų sudarytos vienodos sąlygos, visų pirma užkertant kelią varžymuisi dėl subsidijų, stengiantis pritraukti ar išlaikyti įmones palankių sąlygų neturinčiose Sąjungos vietovėse, ir kuo labiau apriboti regioninės pagalbos poveikį prekybai ir konkurencijai.

4. Regioninę pagalbą nuo kitokios pagalbos, pvz., skirtos moksliniams tyrimams, technologinei plėtrai ir inovacijoms, užimtumui, mokymui, energetikai ar aplinkos apsaugai, kuria siekiama kitų bendros svarbos tikslų, kaip nustatyta Sutarties 107 straipsnio 3 dalyje, skiria geografinės plėtros tikslas. Tam tikromis aplinkybėmis gali būti leidžiama tų kitų rūšių pagalbai taikyti aukštesnį pagalbos intensyvumą, jei ji teikiama įmonėms, įsisteigusioms palankių sąlygų neturinčiose vietovėse, taip pripažįstant, kad tokiose vietovėse jos patiria ypatingų sunkumų ([2]).

([1]) Regioninės pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančios vietovės pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies a punktą (vadinamosios a punkto vietovės) paprastai turi nepalankesnes ekonominės plėtros sąlygas Sąjungoje. Regioninės pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančios vietovės pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktą (vadinamosios c punkto vietovės) paprastai taip pat neturi palankių sąlygų, tačiau mažesniu mastu.

([2]) Todėl tokiais tikslais skiriami regioniniai priedai nelaikomi regionine pagalba.

5. Regioninė pagalba gali būti veiksminga tik jei ji naudojama taupiai bei proporcingai ir skiriama nepalankiausias sąlygas turintiems Europos Sąjungos regionams ([3]). Visų pirma leistina viršutinė pagalbos riba turi atitikti santykinį problemų, turinčių įtakos atitinkamų regionų plėtrai, dydį. Be to, teigiamas pagalbos poveikis mažiau palankias sąlygas turinčio regiono plėtrai turi būti didesnis nei jos nulemti konkurencijos iškraipymai ([4]). Teigiamas pagalbos poveikis gali būti vertinamas įvairiai, priklausomai nuo taikomos Sutarties 107 straipsnio 3 dalies nukrypti leidžiančios nuostatos, kad nepalankiausias sąlygas turinčiuose regionuose, kuriems taikomas 107 straipsnio 3 dalies a punktas, būtų leidžiami didesni konkurencijos iškraipymai nei regionuose, kuriems taikomas 107 straipsnio 3 dalies c punktas ([5]).

6. Regionine pagalba galima veiksmingai skatinti palankių sąlygų neturinčių vietovių ekonominę plėtrą tik tuo atveju, jei ji skiriama papildomoms investicijoms ar ekonominei veiklai tose vietovėse skatinti. Tam tikrais labai retais ir aiškiai apibrėžtais atvejais kliūtys, kurių šios konkrečios vietovės gali patirti siekdamos pritraukti ekonominę veiklą ar ją išlaikyti, gali būti labai didelės ar nuolatinės, ir tos vietovės plėtrai vien investicinės pagalbos gali nepakakti. Tik tokiais atvejais regioninę investicinę pagalbą galima papildyti su investicijomis nesusieta regionine veiklos pagalba.

7. 2012 m. gegužės 8 d. Komunikate dėl valstybės pagalbos modernizavimo ([6]) Komisija nurodė tris valstybės pagalbos kontrolės modernizavimo tikslus:

a) skatinti tvarų, pažangų ir integracinį ekonomikos augimą konkurencingoje vidaus rinkoje;

b) Komisijai atliekant *ex ante* nagrinėjimą, daugiausia dėmesio skirti didžiausią poveikį vidaus rinkai darančioms byloms, kartu stiprinant bendradarbiavimą su valstybėmis narėmis valstybės pagalbos teisės vykdymo srityje;

c) supaprastinti taisykles ir pagreitinti sprendimų priėmimą.

8. Visų pirma komunikate siūloma vadovaujantis bendru požiūriu persvarstyti įvairias gaires ir sistemas, siekiant stiprinti vidaus rinką, skatinti veiksmingiau naudoti viešąsias lėšas (valstybės pagalba tinkamiau prisidedant prie bendros svarbos tikslų, daugiau dėmesio skiriant skatinamajam poveikiui ir pagalbos sumažinimui iki minimumo) ir išvengti galimo neigiamo pagalbos poveikio konkurencijai ir prekybai. Šiose gairėse nustatytos suderinamumo sąlygos yra grindžiamos tais bendrais vertinimo principais ir yra taikytinos pagalbos schemoms ir individualiai pagalbai, apie kurias pranešama.

([3]) Valstybės narės gali nurodyti šias vietoves regioninės pagalbos žemėlapyje, remdamosi 5 skyriuje nustatytomis sąlygomis.

([4]) Žr. 1980 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Philip Morris*, 730/79, Rink. p. 2671, 17 punktą ir 1997 m. sausio 14 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-169/95, Rink. p. I-148, 20 punktą.

([5]) Žr. 1996 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *AIUFFASS ir AKT prieš Komisiją*, T-380/94, Rink. p. II-2169, 54 punktą.

([6]) Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „ES valstybės pagalbos modernizavimas“, COM/2012/0209 final.

1. **TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS**

1.1. **Regioninės pagalbos taikymo sritis**

9. Regioninė pagalba plieno ([7]) ir sintetinių pluoštų ([8]) sektoriams bus laikoma nesuderinama su vidaus rinka.

10. Komisija taikys šiose gairėse nustatytus principus regioninei pagalbai, teikiamai visuose ekonominės veiklos sektoriuose ([9]), išskyrus žuvininkystės ir akvakultūros ([10]), žemės ūkio ([11]) ir transporto ([12]) sektorius, kuriems taikomos specialios taisyklės, nustatytos konkrečiuose teisiniuose dokumentuose, kurių nuostatomis gali būti iš dalies arba visiškai nukrypstama nuo šių gairių. Komisija šias gaires taikys žemės ūkio produktų perdirbimui ir prekybai jais ne žemės ūkio produktams gaminti. Šios gairės yra taikomos pagalbos priemonėms, kuriomis remiama veikla, kuriai netaikomas Sutarties 42 straipsnis, tačiau taikomas Kaimo plėtros reglamentas, ir kurios yra bendrai finansuojamos iš Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai arba teikiamos kaip papildomas nacionalinis finansavimas tokioms bendrai finansuojamoms priemonėms, išskyrus atvejus, kai sektorių taisyklėse nustatyta kitaip.

11. Šios gairės nebus taikomos valstybės pagalbai oro uostams ([13]) arba energetikos sektoriuje ([14]).

12. Regioninė investicinė pagalba plačiajuosčio ryšio tinklams gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka, jei, be bendrųjų šiose gairėse nustatytų sąlygų, ji tenkina šias konkrečias sąlygas: (i) pagalba teikiama tik toms vietovėms, kuriose nėra tokios pačios rūšies tinklo (arba bazinio plačiajuosčio ryšio tinklo, arba NKP) ir kuriose toks tinklas artimiausiu metu greičiausiai nebus įdiegtas; (ii) subsidijuojamas tinklo operatorius siūlo aktyviąją ir pasyviąją didmeninę prieigą sąžiningomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis su veiksmingo ir visiško atsiejimo galimybe; (iii) pagalba turėtų būti skiriama remiantis konkurencine atranka pagal Plačiajuosčio ryšio gairių 78 punkto c ir d papunkčius ([15]).

13. Regioninė investicinė pagalba mokslinių tyrimų infrastruktūrai ([16]) gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka, jei, be bendrųjų šiose gairėse nustatytų sąlygų, ji teikiama su sąlyga, kad prieiga prie tokios infrastruktūros bus suteikta skaidriai ir be diskriminacijos.

([7]) Kaip nustatyta IV priede.
([8]) Kaip nustatyta IV priede.
([9]) 2013 m. gruodžio 31 d. nustojus galioti Valstybės pagalbos laivų statybai sistemai, OL C 364, 2011 12 14, p. 9, regioninei pagalbai laivų statybai taip pat bus taikomos šios gairės.
([10]) Kaip nustatyta 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 104/2000 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo (OL L 17, 2000 1 21, p. 22).
([11]) Valstybės pagalba Sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų pirminei gamybai, perdirbimui bei prekybai jais ir miškininkystei taikomos Valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriuje gairės.
([12]) Transporto paslaugos – tai keleivių vežimas orlaiviais, jūrų transportu, keliais, geležinkeliais ir vidaus vandenimis arba krovinių vežimas samdos pagrindais arba už atlygį.
([13]) Bendrijos gairės dėl EB sutarties 92 ir 93 straipsnių bei EEE susitarimo 61 straipsnio taikymo valstybės pagalbai aviacijos sektoriuje (OL C 350, 1994 12 10, p. 5), Bendrijos gairės dėl oro uostų finansavimo ir valstybės pagalbos oro transporto bendrovių veiklai iš regioninių oro uostų pradėti (OL C 312, 2005 12 9, p. 1), iš dalies arba visiškai pakeistos.
([14]) Komisija vertins valstybės pagalbos energetikos sektoriui suderinamumą remdamasi būsimosiomis energetikos ir aplinkos apsaugos pagalbos gairėmis, kuriomis bus iš dalies pakeistos galiojančios valstybės pagalbos aplinkos apsaugai gairės ir kuriose bus atsižvelgiama į konkrečias remiamų vietovių kliūtis.
([15]) Komisijos komunikatas „Valstybės pagalbos taisyklių taikymo plačiajuosčio ryšio tinklų sparčiam diegimui ES gairės“ (OL C 25, 2013 1 26, p. 1).
([16]) Kaip nustatyta 2009 m. birželio 25 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 723/2009 dėl Europos mokslinių tyrimų infrastruktūros konsorciumo (ERIC) Bendrijos teisinio pagrindo (OL L 206, 2009 8 8, p. 1).

14. Paprastai kliūtys, trukdančios investuoti ar palaikyti ekonominę veiklą mažiau išsivysčiusiose vietovėse, labiau veikia ne dideles įmones, o mažąsias ir vidutines įmones (MVĮ). Pirma, didelės bendrovės gali lengviau gauti kapitalo ir kreditų pasaulinėse rinkose ir jas mažiau varžo labiau ribota finansinių paslaugų pasiūla konkrečiame palankių sąlygų neturinčiame regione. Antra, didelių bendrovių investicijomis galima pasiekti masto ekonomijos ir sumažinti su konkrečia vietove susijusias pradines išlaidas, nes šios bendrovės daugeliu atžvilgių nėra priklausomos nuo to regiono, kuriame investuojama. Trečia, didelės investuojančios bendrovės derybose su institucijomis paprastai turi didelę derybinę galią, todėl pagalba joms gali būti skiriama be reikalo arba nepagrįstai. Galiausiai, didelės bendrovės paprastai turi didesnę įtaką atitinkamoje rinkoje, todėl investicijomis, kurioms skiriama pagalba, gali būti iškraipoma konkurencija ir prekyba vidaus rinkoje.

15. Kadangi regioninė pagalba didelių įmonių investicijoms greičiausiai neturės skatinamojo poveikio, tokia pagalba negali būti laikoma suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktą, išskyrus atvejus, kai pagalba teikiama pradinėms investicijoms, kuriomis sukuriama nauja ekonominė veikla šiose vietovėse ([17]), arba esamos įmonės veiklai įvairinti, siekiant gaminti naujus produktus ar diegti gamybos proceso inovacijas.

16. Regioninė pagalba, kuria siekiama sumažinti įmonės einamąsias išlaidas, yra veiklos pagalba ir bus laikoma nesuderinama su vidaus rinka, išskyrus atvejus, kai tokia pagalba yra skiriama konkrečioms arba nuolatinėms kliūtims, kurias įmonės patiria palankių sąlygų neturinčiuose regionuose, pašalinti. Veiklos pagalba gali būti laikoma suderinama, jei ja siekiama sumažinti tam tikrus konkrečius sunkumus, kuriuos patiria MVĮ labai nepalankias sąlygas turinčiuose regionuose, kuriems taikomas Sutarties 107 straipsnio 3 dalies a punktas, arba kompensuoti papildomas išlaidas, susijusias su ekonominės veiklos vykdymu atokiausiuose regionuose, arba sustabdyti ar sušvelninti gyventojų skaičiaus mažėjimą labai retai apgyvendintose vietovėse.

17. Nesuderinama su vidaus rinka bus laikoma veiklos pagalba, skiriama įmonėms, kurių pagrindinė veikla priskiriama prie NACE 2 red. statistinio ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriaus ([18]) K sekcijos „Finansinė ir draudimo veikla“, arba įmonėms, vykdančioms grupių vidaus veiklą, kurių pagrindinė veikla priskiriama prie NACE 2 red. 70.10 klasės „Pagrindinių buveinių veikla“ arba 70.22 klasės „Konsultacinė verslo ir kito valdymo veikla“.

18. Regioninė pagalba taip pat negali būti skiriama sunkumų patiriančioms įmonėms, kaip apibrėžta iš dalies arba visiškai pakeistose Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti ([19]).

19. Vertindama regioninę pagalbą, skiriamą įmonei, kuriai išduotas vykdomasis raštas sumoms išieškoti pagal ankstesnį Komisijos sprendimą, kuriuo skelbiama, kad pagalba yra neteisėta ir nesuderinama su vidaus rinka, Komisija atsižvelgs į pagalbos sumą, kuri dar negrąžinta ([20]).

([17]) Žr. 20 punkto i papunktį.

([18]) 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1893/2006, nustatantis statistinį ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių NACE 2 red. ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3037/90 bei tam tikrus EB reglamentus dėl konkrečių statistikos sričių (OL L 393, 2006 12 30, p. 1).

([19]) OL C 244, 2004 10 1, p. 2, galiojimas pratęstas OL C 156, 2009 7 9, p. 3 ir OL C 296, 2012 10 2, p. 3. Kaip paaiškinta tų gairių 20 punkte, kadangi kyla grėsmė tokių įmonių egzistavimui, sunkumų patiriančios įmonės negali būti laikomos kitiems viešosios politikos tikslams siekti tinkamomis priemonėmis, kol neužtikrinamas jų gyvybingumas.

([20]) Žr. 1995 m. rugsėjo 13 d. Sprendimą *TWD Textilwerke Deggendorf GmbH prieš Europos Bendrijų Komisiją*, T-244/93 ir T-486/93, Rink. p. II-02265.

1.2. **Apibrėžtys**

20. Šiose gairėse vartojamų terminų apibrėžtys:

a) a punkto vietovės – vietovės, taikant Sutarties 107 straipsnio 3 dalies a punkto nuostatas, nurodytos regioninės pagalbos žemėlapyje; c punkto vietovės – vietovės, taikant Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkto nuostatas, nurodytos regioninės pagalbos žemėlapyje;

b) ad hoc pagalba – pagalba, skiriama ne pagal pagalbos schemą;

c) pakoreguota pagalbos suma – didžiausia leistina pagalbos suma dideliam investiciniam projektui, apskaičiuojama pagal šią formulę:

didžiausia pagalbos suma = R × (50 + 0,50 × B + 0,34 × C)

kai: R – atitinkamoje vietovėje taikytinas didžiausias pagalbos intensyvumas, neįskaitant padidinto pagalbos intensyvumo MVĮ. B – tinkamų finansuoti išlaidų dalis nuo 50 iki 100 mln. EUR. C – tinkamų finansuoti išlaidų dalis, viršijanti 100 mln. EUR.

d) pagalbos skyrimo data – data, kai valstybė narė prisiėmė teisiškai privalomą įsipareigojimą skirti pagalbą, kuriuo galima remtis nacionaliniuose teismuose;

e) tinkamos finansuoti išlaidos – investicinės pagalbos atveju materialusis ir nematerialusis turtas, susijęs su pradine investicija, arba darbo užmokesčio sąnaudos;

f) bendrasis subsidijos ekvivalentas (BSE) – diskontuota pagalbos vertė, išreikšta tinkamų finansuoti išlaidų diskontuotos vertės procentine dalimi, apskaičiuojama pagalbos skyrimo metu remiantis tą dieną taikytina orientacine norma;

g) individuali pagalba – pagalba, teikiama pagal schemą arba ad hoc pagrindu;

h) pradinė investicija –

(a) investicija į materialųjį ir nematerialųjį turtą, susijusį su:

— naujos įmonės kūrimu,

— esamos įmonės pajėgumo didinimu,

— įmonės produkcijos įvairinimu, kai įmonė ima gaminti naujus produktus, arba

— esamos įmonės bendro gamybos proceso esminiu keitimu; arba

(b) tiesiogiai su įmone susijusio turto įsigijimas, jei įmonė nutraukė veiklą arba būtų nutraukusi veiklą, jei nebūtų įsigyta, ir jei ją įsigijo su pardavėju nesusijęs investuotojas. Vien tik įmonės akcijų įsigijimas nėra laikomas pradine investicija;

i) pradinė naujos veiklos investicija –

(a) investicija į materialųjį ir nematerialųjį turtą, susijusį su:

— naujos įmonės kūrimu arba

— įmonės veiklos įvairinimu su sąlyga, kad naujoji veikla nėra tapati ar panaši veikla, kokią įmonė vykdė anksčiau; arba

(b) turto, priklausančio įmonei, kuri nutraukė veiklą arba būtų nutraukusi veiklą, jei nebūtų įsigyta, ir kurią įsigyja su pardavėju nesusijęs investuotojas, įsigijimas su sąlyga, kad naujoji veikla, kuri bus vykdoma naudojant įsigytą turtą, nėra tapati ar panaši veikla, kokią įmonė vykdė prieš įsigijimą;

j) nematerialusis turtas – turtas, įgytas perduodant technologijas, pvz., patento teisės, licencijos, praktinė patirtis arba nepatentuotos techninės žinios;

k) darbo vietų kūrimas – grynasis atitinkamos įmonės darbuotojų skaičiaus padidėjimas, palyginti su vidurkiu per ankstesnių 12 mėnesių laikotarpį, iš tariamojo sukurtų darbo vietų skaičiaus atėmus visas per tą laikotarpį prarastas darbo vietas;

l) didelis investicinis projektas – pradinė investicija, kurios tinkamos finansuoti išlaidos, apskaičiuotos pagalbos skyrimo dienos kainomis ir pagal tos dienos valiutų keitimo kursus, yra didesnės nei 50 mln. EUR;

m) didžiausias pagalbos intensyvumas – BSE pagalbos intensyvumas didelėms įmonėms, kaip nustatyta šių gairių 5.4 poskirsnyje ir nurodyta atitinkamame regioninės pagalbos žemėlapyje;

n) pranešimo riba – pagalbos suma, viršijanti toliau pateiktoje lentelėje nustatytas ribas:

Pagalbos intensyvumas	Pranešimo riba
10 %	7,5 mln. EUR
15 %	11,25 mln. EUR
25 %	18,75 mln. EUR
35 %	26,25 mln. EUR
50 %	37,5 mln. EUR

o) darbuotojų skaičius – metinių darbo vienetų (MDV) skaičius, t. y. visą darbo dieną dirbančių asmenų skaičius per metus; ne visą darbo dieną dirbantys asmenys ir sezoninį darbą dirbantys asmenys apskaičiuojami MDV dalimis;

p) atokiausi regionai – Sutarties 349 straipsnyje minėti regionai ([21]).

q) veiklos pagalba – pagalba, kuria siekiama sumažinti įmonės einamąsias išlaidas, nesusijusias su pradine investicija. Joms priskiriamos išlaidos personalui, medžiagoms, rangovų paslaugoms, ryšiams, energijai, techninei priežiūrai, nuomai, administravimui ir pan., tačiau nepriskiriamos nusidėvėjimo išlaidos ir finansavimo išlaidos, jei jos buvo įtrauktos į tinkamas finansuoti išlaidas teikiant regioninę investicinę pagalbą;

r) regioninės pagalbos žemėlapis – valstybės narės nurodytų vietovių sąrašas, tenkinantis šiose gairėse nustatytas sąlygas ir patvirtintas Komisijos;

s) tapati ar panaši veikla – veikla, priskiriama prie tos pačios NACE 2 red. statistinio ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriaus klasės (skaitmeninis keturženklis kodas);

t) vienas bendras investicinis projektas – pradinė investicija, kurią tas pats pagalbos gavėjas (grupių lygmeniu) pradeda per trejus metus nuo darbų, susijusių su kita investicija, kuriai skirta pagalba, pradžios tame pačiame NUTS 3 lygio regione;

u) MVĮ – įmonės, tenkinančios sąlygas, nustatytas 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijoje dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinio dydžio įmonių apibrėžties ([22]);

v) darbų pradžia – su investicija susijusių statybos darbų pradžia arba pirmasis įmonės įsipareigojimas užsakyti įrangą ar kitas įsipareigojimas, dėl kurio investicija tampa neatšaukiama, atsižvelgiant į tai, kuris įvykis pirmesnis. Žemės įsigijimas ir parengiamieji darbai, pvz., leidimų gavimas ir preliminarios galimybių studijos, darbų pradžia nelaikomi. Perėmimo atveju darbų pradžia laikomas momentas, kai įsigyjamas su įsigyta įmone tiesiogiai susijęs turtas;

w) retai apgyvendintos vietovės – atitinkamos valstybės narės pagal šių gairių 161 punktą nurodytos vietovės;

x) materialusis turtas – toks turtas kaip žemė, pastatai, gamyklos, mašinos ir įranga;

y) labai retai apgyvendintos vietovės – NUTS 2 lygio regionai, kurių 1 km^2 tenka mažiau nei 8 gyventojai (remiantis 2010 m. Eurostato gyventojų tankio duomenimis), arba tokių NUTS 2 lygio regionų dalys, kurias atitinkama valstybės narė nurodė pagal šių gairių 162 punktą;

([21]) Šiuo metu: Gvadelupa, Prancūzijos Gviana, Martinika, Reunjonas, Sen Martenas, Azorai, Madeira ir Kanarų salos. Kaip nustatyta 2010 m. spalio 29 d. Europos Vadovų Tarybos sprendime (2010/718/ES), kuriuo iš dalies keičiamas Sen Bartelemi salos statusas Europos Sąjungos atžvilgiu (OL L 325, 2010 12 9, p. 4), nuo 2012 m. sausio 1 d. Sen Bartelemi sala laikoma ne atokiausiu regionu, o užjūrio šalimi arba teritorija, nurodyta Sutarties ketvirtojoje dalyje. Kaip nustatyta 2012 m. liepos 11 d. Europos Vadovų Tarybos sprendime (2012/419/ES), kuriuo iš dalies keičiamas Majoto statusas Europos Sąjungos atžvilgiu (OL L 204, 2012 7 31, p. 131), nuo 2014 m. sausio 1 d. Majotas laikomas ne užjūrio šalimi arba teritorija, o atokiausiu regionu.

([22]) OL L 124, 2003 5 20, p. 36.

z) darbo užmokesčio sąnaudos – visa suma, kurią faktiškai sumoka pagalbos gavėjas atitinkamų darbo vietų atžvilgiu ir kurią sudaro bendrasis darbo užmokestis iki mokesčių ir privalomosios įmokos, kaip antai socialinio draudimo, vaiko priežiūros ir tėvų priežiūros išlaidos, per nustatytą laikotarpį;

2. REGIONINĖ PAGALBA, APIE KURIĄ BŪTINA PRANEŠTI

21. Apskritai valstybės narės turi pranešti apie regioninę pagalbą pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį ([23]), išskyrus priemones, kurios tenkina bendrosios išimties reglamente, Komisijos priimtame pagal 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims (Įgaliojimus suteikiantis reglamentas) 1 straipsnį, nustatytas sąlygas ([24]).

22. Komisija taikys šias gaires regioninės pagalbos schemoms ir individualiai pagalbai, apie kurias pranešta.

23. Individualiai pagalbai, teikiamai pagal schemą, apie kurią pranešta, tebetaikomas įpareigojimas pranešti pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, jei pagalba iš visų šaltinių viršija pranešimo ribą ([25]) arba jei ji teikiama pagalbos gavėjui, kuris nutraukė tapačią ar panašią veiklą EEE per dvejų metų laikotarpį iki pagalbos paraiškos pateikimo dienos arba pagalbos paraiškos pateikimo momentu ketina nutraukti tokią veiklą per dvejus metus nuo prašomo subsidijuoti investicinio projekto pabaigos.

24. Investicinei pagalbai, teikiamai didelėms įmonėms esamos įmonės veiklai įvairinti c punkto vietovėje, siekiant gaminti naujus produktus, tebetaikomas įpareigojimas pranešti pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį.

3. REGIONINĖS PAGALBOS SUDERINAMUMO VERTINIMAS

3.1. Bendrieji vertinimo principai

25. Vertindama, ar pagalbos priemonė, apie kurią pranešta, gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka, Komisija paprastai nagrinėja, ar pagalbos priemonės paskirtimi užtikrinama, kad teigiamas pagalbos poveikis siekiant bendros svarbos tikslo viršytų galimą neigiamą poveikį prekybai ir konkurencijai.

26. 2012 m. gegužės 8 d. Komunikate dėl valstybės pagalbos modernizavimo siūloma nustatyti ir apibrėžti bendruosius principus, kuriais remdamasi Komisija vertins visų pagalbos priemonių suderinamumą. Todėl pagalbos priemonę suderinama su Sutartimi Komisija laikys tik jei ji atitiks visus šiuos kriterijus:

a) priemone prisidedama prie aiškiai nustatyto bendros svarbos tikslo: valstybės pagalbos priemone turi būti siekiama bendros svarbos tikslo pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalį (3.2 skirsnis);

b) valstybės intervencijos poreikis: valstybės pagalbos priemonė turėtų būti skiriama tuo atveju, kai pagalba galima iš esmės pagerinti padėtį taip, kaip to negali padaryti pati rinka, pavyzdžiui, panaikinant rinkos nepakankamumą arba išsprendžiant teisingumo ar sanglaudos problemą (3.3 skirsnis);

([23]) Komisija ketina netaikyti įpareigojimo pranešti infrastruktūrai skiriamai ad hoc pagalbai, atitinkančiai bendrojo bendrosios išimties reglamento suderinamumo kriterijus, neatsižvelgiant į tai, kad ji teikiama ne pagal schemą.
([24]) OL L 142, 1998 5 14, p. 1.
([25]) Žr. 20 punkto n papunktį.

c) pagalbos priemonės tinkamumas: siūloma pagalbos priemonė turi būti tinkama politikos priemonė siekiant bendros svarbos tikslo (3.4 skirsnis);

d) skatinamasis poveikis: pagalba turi būti daromas poveikis atitinkamos (-ų) įmonės (-ių) elgesiui – įmonė turi pradėti vykdyti papildomą veiklą, kurios negavusi pagalbos ji nevykdytų arba vykdytų ją mažesniu mastu, kitaip ar kitoje vietoje (3.5 skirsnis);

e) pagalbos proporcingumas (iki minimumo sumažinta pagalba): pagalbos suma turi būti sumažinta iki minimumo, būtino papildomoms investicijoms arba veiklai atitinkamoje vietovėje paskatinti (3.6 skirsnis);

f) nederamo neigiamo poveikio konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai vengimas: pagalbos neigiamas poveikis turi būti pakankamai ribotas, kad bendras priemonės poveikis būtų teigiamas (3.7 skirsnis);

g) pagalbos skaidrumas: valstybės narės, Komisija, ekonominės veiklos vykdytojai ir visuomenė turi turėti galimybę lengvai susipažinti su visais susijusiais aktais ir informacija apie tokiu būdu skirtą pagalbą (3.8 skirsnis).

27. Bendram tam tikrų kategorijų schemų poveikiui gali būti taikomas ir *ex post* vertinimo reikalavimas, kaip aprašyta šių gairių 4 skirsnyje. Tokiais atvejais Komisija gali apriboti tų schemų taikymo trukmę (paprastai iki ketverių metų ar mažiau), suteikdama galimybę vėliau pranešti apie jų pratęsimą.

28. Jei valstybės pagalbos priemone ar su ja susijusiomis sąlygomis (įskaitant jos finansavimo metodą, jei jis sudaro neatskiriamą valstybės pagalbos priemonės dalį) neišvengiamai pažeidžiama ES teisė, pagalba negali būti laikoma suderinama su vidaus rinka ([26]).

29. Vertindama individualios pagalbos suderinamumą su vidaus rinka, Komisija atsižvelgs į visas nagrinėjamas Sutarties 101 ar 102 straipsnio pažeidimo bylas, kurios gali būti susijusios su pagalbos gavėju ir kurios gali būti svarbios atliekant vertinimą pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalį ([27]).

3.2. **Pagalba siekiant bendro tikslo**

30. Svarbiausias regioninės pagalbos tikslas – sumažinti Europos Sąjungos regionų plėtros skirtumus. Regionine pagalba, kuria siekiama teisingumo arba sanglaudos tikslo, galima prisidėti prie strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimo užtikrinant integracinį ir tvarų augimą.

3.2.1. *Investicinės pagalbos schemos*

31. Regioninės pagalbos schemos turėtų būti neatskiriama regioninės plėtros strategijos, kurioje nustatyti aiškūs tikslai, dalis, atitikti šiuos tikslus ir padėti jų siekti.

32. Visų pirma tai taikoma priemonėms, įgyvendinamoms pagal regioninės plėtros strategijas, nustatytas atsižvelgiant į Europos regioninės plėtros fondo (ERPF), Europos socialinio fondo, Sanglaudos fondo, Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai ar Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo pagalbą, siekiant prisidėti prie strategijos „Europa 2020“ tikslų.

([26]) Žr., pvz., 2000 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-156/98, Rink. p. I-6857, 78 punktą 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Régie Networks prieš Rhone Alpes Bourgogne*, C-333/07, Rink. p. I-10807, 94–116 punktus.

([27]) Žr. 1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Marta prieš Komisiją*, C-225/91, Rink. p. ECR I-3203, 42 punktą.

33. Pagalbos schemų, nesusijusių su iš sanglaudos politikos fondų finansuojamomis veiksmų programomis, atveju valstybės narės turėtų įrodyti, kad priemonė yra suderinama su atitinkamos vietovės plėtros strategija ir prie jos prisideda. Tam valstybės narės gali naudoti ankstesnių valstybės pagalbos schemų vertinimus, pagalbą teikiančių institucijų poveikio vertinimus ar ekspertų nuomones. Norint užtikrinti, kad pagalbos schema būtų prisidedama prie šios plėtros strategijos, joje turi būti numatyta sistema, kuria naudodamosi pagalbą teikiančios institucijos galės nustatyti prioritetus ir atrinkti investicinius projektus pagal tos schemos tikslus (pvz., pagal oficialų vertinimo balų metodą) ([28]).

34. Regioninės pagalbos schemos gali būti diegiamos a punkto vietovėse pradinėms MVĮ ar didelių įmonių investicijoms remti. C punkto vietovėse schemos gali būti diegiamos siekiant remti pradines MVĮ investicijas ir didelių įmonių naujos veiklos investicijas.

35. Skirdama pagalbą individualiems investiciniams projektams pagal schemą, pagalbą teikianti institucija turi patvirtinti, kad pasirinktu projektu bus prisidedama prie schemos tikslo ir kartu prie atitinkamos vietovės plėtros strategijos. Tam valstybė narė gali remtis informacija, kurią pagalbos paraišką pateikęs asmuo nurodė prie šių gairių pridėtoje formoje, kurioje turi būti apibūdintas teigiamas investicijos poveikis ([29]).

36. Norint užtikrinti, kad investicija būtų faktiškai ir tvariai prisidedama prie atitinkamos vietovės plėtros, ji turi būti išlaikoma toje vietovėje bent penkerius metus (trejus metus MVĮ atveju) po investicinio projekto pabaigos ([30]).

37. Kai pagalba apskaičiuojama remiantis darbo užmokesčio sąnaudomis, tos darbo vietos turi būti užpildytos per trejus metus nuo darbų pabaigos. Kiekviena investicija sukurta darbo vieta turi būti išlaikoma atitinkamoje vietovėje penkerius metus nuo tos dienos, kai ta darbo vieta užpildoma pirmą kartą. Kai investicijas vykdo visos MVĮ, valstybės narės gali sutrumpinti šį penkerių metų investicijos arba darbo vietų išlaikymo laikotarpį iki trejų metų.

38. Kad investicija būtų perspektyvi, valstybė narė privalo užtikrinti, kad pagalbos gavėjo finansinis įnašas iš nuosavų išteklių ar iš išorės gautų lėšų būtų bent 25 proc. ([31]) tinkamų finansuoti išlaidų ir jam nebūtų taikoma jokia viešoji finansinė parama ([32]).

39. Kad valstybės pagalbos priemonėmis nebūtų padaryta žalos aplinkai, valstybės narės taip pat turi užtikrinti Sąjungos aplinkos apsaugos teisės aktų laikymąsi, visų pirma būtinybę atlikti poveikio aplinkai vertinimą, kai to reikalaujama teisės aktais, taip pat užtikrinti visus atitinkamus leidimus.

([28]) Plačiajuosčio ryšio tinklų infrastruktūros atveju pagalbos gavėjas turi būti atrenkamas konkurencinės atrankos tvarka pagal Gairių dėl plačiajuosčio ryšio 78 punkto c ir d papunkčius (žr. 15 išnašą).

([29]) Žr. šių gairių V priedą.

([30]) Įpareigojimu išlaikyti investiciją atitinkamoje vietovėje bent 5 metus (3 metus MVĮ atveju) neturėtų būti trukdoma atnaujinti per šį laikotarpį pasenusius ar sugedusius įrenginius ar įrangą, jei ekonominė veikla išlaikoma atitinkamoje vietovėje būtinąjį laikotarpį. Tačiau regioninė pagalba negali būti skiriama tiems įrenginiams ar įrangai pakeisti.

([31]) 38 punkte nustatytas 25 proc. nuosavo įnašo reikalavimas netaikomas investicinei pagalbai, teikiamai investicijoms atokiausiuose regionuose, kuriuose didžiausias pagalbos intensyvumas gali viršyti 75 proc. BSE, o MVĮ atveju gali siekti 90 proc. pagal šių gairių 173 punktą.

([32]) Tai netaikoma, pvz., subsidijuojamų paskolų, viešųjų nuosavo kapitalo paskolų arba rinkos investuotojo principo neatitinkančio valstybės dalyvavimo, pagalbos elementų turinčių valstybės garantijų ir pagal *de minimis* taisyklę suteiktos valstybės paramos atvejais.

3.2.2. *Individuali investicinė pagalba, apie kurią pranešama*

40. Norėdamos įrodyti, kad individualia investicine pagalba, apie kurią pranešama Komisijai, prisidedama prie regiono plėtros, valstybės narės gali naudoti, pvz., toliau nurodytus rodiklius – tiek tiesioginius (pvz., sukurtų tiesioginių darbo vietų skaičius), tiek netiesioginius (pvz., vietos inovacijos):

a) investicija sukurtų tiesioginių darbo vietų skaičius yra svarbus indėlio į regioninę plėtrą rodiklis. Taip pat turėtų būti atsižvelgiama į sukurtų darbo vietų kokybę ir reikalingų įgūdžių lygį;

b) dar daugiau naujų darbo vietų gali būti sukurta vietiniame (žemesnio lygmens) tiekėjų tinkle – taip investicija būtų geriau panaudota atitinkamo regiono reikmėms ir būtų užtikrintas didesnio masto šalutinis poveikis. Todėl bus atsižvelgta ir į sukurtas netiesiogines darbo vietas;

c) pagalbos gavėjo įsipareigojimas organizuoti plataus masto mokymo veiklą, siekiant gerinti jo darbuotojų įgūdžius (bendruosius ir specialiuosius), bus laikomas regioninę plėtrą skatinančiu veiksniu. Taip pat bus pabrėžiama stažuočių ir gamybinės praktikos, ypač jaunimo, ir mokymo, kurį teikiant gilinamos darbuotojų žinios ir jiems suteikiama daugiau galimybių įsidarbinti kitoje įmonėje, reikšmė. Siekiant išvengti dvigubo skaičiavimo, bendrasis arba specialusis mokymas, kuriam patvirtinta mokymo pagalba, nebus laikomas teigiamu regioninės pagalbos poveikiu;

d) išorės masto ekonomiją arba kitus regioninės plėtros pranašumus gali nulemti artumas (koncentracijos poveikis). Didėjant tos pačios pramonės šakos įmonių koncentracijai, gamyklos turi daugiau galimybių specializuotis, todėl didėja jų našumas. Tačiau šio rodiklio reikšmė nustatant indėlį į regioninę plėtrą priklauso nuo koncentracijos plėtros;

e) investicijos yra susijusios su techninėmis žiniomis, todėl jos gali būti svarbus technologijų perdavimo (žinių sklaidos) šaltinis. Investuojant į technologijoms imlias pramonės šakas labiau tikėtina, kad technologija bus perduota regionui, kuriame investuojama. Šiuo atžvilgiu taip pat svarbus žinių sklaidos lygis ir tikslumas;

f) be to, galima atsižvelgti į projektų indėlį didinant regiono gebėjimą kurti naujas technologijas diegiant inovacijas vietoje. Todėl galima teigiamai vertinti naujos gamybos įmonės bendradarbiavimą su vietos aukštojo mokslo institucijomis;

g) investicijos trukmė ir galimos būsimos tolesnės investicijos yra ilgalaikio bendrovės dalyvavimo plėtojant atitinkamą regioną rodiklis.

41. Valstybės narės taip pat gali atsižvelgti į pagalbos gavėjo verslo planą, kuriame galėtų būti pateikiama informacija apie sukurtų darbo vietų skaičių, mokėtinus atlyginimus (namų ūkio pajamų padidėjimas, kaip šalutinis poveikis), vietos gamintojų gaminių įsigijimo apimtį, investicija sukurtą apyvartą ir susijusią galimą naudą vietovei iš papildomų mokestinių pajamų.

42. *Ad hoc* pagalbos atveju ([33]) valstybė narė, be 35–39 punktuose nustatytų reikalavimų, turi įrodyti, kad projektas yra suderinamas su atitinkamos vietovės plėtros strategija ir prie jos prisideda.

([33]) *Ad hoc* pagalbai taikomi tie patus reikalavimai kaip ir individualiai pagalbai, teikiamai pagal schemą, nebent nurodyta kitaip.

3.2.3. *Veiklos pagalbos schemos*

43. Veiklos pagalbos schemomis skatinama palankių sąlygų neturinčių vietovių plėtra tik jei tų vietovių sunkumai yra aiškiai iš anksto nustatyti. Kliūtys, dėl kurių vietovė negali pritraukti ekonominės veiklos ar jos išlaikyti, gali būti labai didelės ar nuolatinės, ir tų vietovių plėtrai gali nepakakti vien investicinės pagalbos.

44. Jei pagalba skiriama tam tikriems konkretiems sunkumams, kuriuos MVĮ patiria a punkto vietovėse, mažinti, atitinkamos valstybės narės turi įrodyti, kad tie konkretūs sunkumai egzistuoja ir kad jie yra reikšmingi, taip pat kad veiklos pagalbos schema yra būtina, nes tų konkrečių sunkumų neįmanoma įveikti teikiant investicinę pagalbą.

45. Jei veiklos pagalba skiriama tam tikroms papildomoms išlaidoms atokiausiuose regionuose kompensuoti, nuolatinės kliūtys, dėl kurių atokiausių regionų plėtra yra gerokai apsunkinama, yra nustatytos Sutarties 349 straipsnyje, t. y. atokumas, izoliuotumas, mažumas, sunkios topografinės ir klimato sąlygos, ekonominis priklausomumas nuo keleto produktų. Tačiau atitinkama valstybė narė turi nustatyti konkrečias su šiomis nuolatinėmis kliūtimis susijusias papildomas išlaidas, kurias veiklos pagalbos schema ketinama kompensuoti.

46. Jei veiklos pagalba skiriama gyventojų skaičiaus mažėjimui labai retai apgyvendintose vietovėse sustabdyti arba sušvelninti, atitinkama valstybė narė turi įrodyti atitinkamos vietovės gyventojų skaičiaus mažėjimo riziką, jei veiklos pagalba nebūtų skirta.

3.3. **Valstybės intervencijos poreikis**

47. Norint įvertinti, ar valstybės pagalba yra būtina bendros svarbos tikslui pasiekti, visų pirma reikia nustatyti spręstiną problemą. Valstybės pagalba turėtų būti skiriama tais atvejais, kai ja galima iš esmės pagerinti padėtį taip, kaip to negali padaryti pati rinka. Tai ypač svarbu esant ribotiems viešiesiems ištekliams.

48. Tam tikromis aplinkybėmis valstybės pagalbos priemonėmis galima ištaisyti rinkos nepakankamumą ir taip gerinti veiksmingą rinkų veikimą ir didinti konkurencingumą. Be to, kai rinka duoda veiksmingų rezultatų, tačiau teisingumo ar sanglaudos požiūriu jie laikomi nepakankamais, valstybės pagalba gali būti naudojama pageidaujamiems, pagrįstiems rinkos rezultatams gauti.

49. Kalbant apie pagalbą į regioninės pagalbos žemėlapį įtrauktoms vietovėms plėtoti pagal šių gairių 5 skirsnyje nustatytas taisykles, Komisija mano, kad be valstybės intervencijos rinka nepasiekia Sutartyje nustatytų sanglaudos tikslų. Todėl pagalba tose vietovėse turėtų būti laikoma suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies a ir c punktus.

3.4. **Regioninės pagalbos tinkamumas**

50. Pagalbos priemonė, apie kurią pranešama, turi būti tinkama politikos priemonė siekiant atitinkamo politikos tikslo. Pagalbos priemonė nebus laikoma suderinama, jei tą patį teigiamą poveikį regioninei plėtrai galima pasiekti kitomis mažesnį iškraipomąjį poveikį turinčiomis politikos ar pagalbos priemonėmis.

3.4.1. *Kitų politikos priemonių tinkamumas*

3.4.1.1. Investicinės pagalbos schemos

51. Regioninė investicinė pagalba nėra vienintelė politikos priemonė, kuria valstybės narės gali remti investicijas ir darbo vietų kūrimą palankių sąlygų neturinčiuose regionuose. Valstybės narės gali taikyti ir kitas priemones, pvz., infrastruktūros plėtros, švietimo ir mokymo kokybės gerinimo priemones, arba gerinti verslo aplinką.

52. Valstybės narės, teikdamos schemą, nesusijusią su iš sanglaudos politikos fondų finansuojama veiksmų programa, turi nurodyti, kodėl bendram teisingumo ar sanglaudos tikslui siekti tinka regioninė pagalba.

53. Jei valstybė narė nusprendžia taikyti konkrečiam sektoriui skirtą pagalbos schemą, nesusijusią su iš 32 punkte minėtų Sąjungos fondų finansuojama veiksmų programa, ji turi įrodyti tokios priemonės pranašumus, palyginti su daugiasektore schema ar kitomis politikos priemonėmis.

54. Komisija ypač atsižvelgs į visus valstybės narės pateiktus pasiūlytos pagalbos schemos poveikio vertinimus. Vertinant siūlomos schemos tinkamumą taip pat gali būti atsižvelgiama į 4 skirsnyje apibūdintų *ex post* vertinimų rezultatus.

3.4.1.2. Individuali investicinė pagalba

55. Norėdama skirti *ad hoc* pagalbą, valstybė narė turi įrodyti, kaip šia pagalba atitinkamos vietovės plėtra užtikrinama geriau, nei būtų užtikrinta pagal schemą ar kitomis priemonėmis teikiama pagalba.

3.4.1.3. Veiklos pagalbos schemos

56. Valstybė narė turi įrodyti, kad pagalba yra tinkama schemos tikslui pasiekti bei atitinkamoms problemoms spręsti. Norėdama įrodyti, kad pagalba yra tinkama, valstybė narė gali iš anksto apskaičiuoti nustatyto dydžio pagalbos sumą, į kurią taip pat įtraukiamos numatomos papildomos išlaidos per atitinkamą laikotarpį, ir taip paskatinti įmones riboti išlaidas ir vis veiksmingiau organizuoti savo veiklą ([34]).

3.4.2. *Įvairių pagalbos priemonių tinkamumas*

57. Regioninę pagalbą galima skirti įvairiai. Vis dėlto valstybės narės turėtų užtikrinti, kad pagalba būtų skiriama taip, kad būtų kuo mažesnė prekybos ir konkurencijos iškraipymo tikimybė. Pavyzdžiui, jei pagalba skiriama suteikiant tiesioginį turtinį pranašumą (pvz., tiesioginės dotacijos, atleidimas nuo mokesčių, socialinio draudimo ar kitų privalomųjų įmokų, arba jų sumažinimas, palankiomis kainomis suteikiama žemė, prekės ar paslaugos ir pan.), valstybė narė turi įrodyti, kodėl netikslinga teikti pagalbą kitais, galbūt mažiau konkurenciją ar prekybą iškraipančiais būdais, pvz., grąžintinais avansais arba panaudojant skolos ar nuosavo kapitalo priemones (pvz., lengvatines paskolas ar mažesnes palūkanas, valstybės garantijas, akcijų dalies įsigijimą ar kitus būdus suteikti kapitalo palankiomis sąlygomis).

58. Pagalbos schemų, kuriomis įgyvendinami veiksmų programų tikslai ir prioritetai, tinkamomis laikomos pasirinktos tų programų finansavimo priemonės.

59. Vertinant siūlomos pagalbos priemonės tinkamumą gali būti atsižvelgiama į 4 skirsnyje apibūdintų *ex post* vertinimų rezultatus.

([34]) Tačiau tais atvejais, kai būsimos išlaidos ir pajamos labai neaiškios, o turima informacija labai nevienareikšmė, valdžios institucija taip pat gali norėti priimti kompensacijų modelius, kurie būtų ne visiškai *ex ante*, o mišraus *ex ante* ir *ex post* pobūdžio (pvz., taikant lėšų susigražinimo priemones, kuriomis būtų galima dalytis nenumatytu pelnu).

3.5. **Skatinamasis poveikis**

60. Regioninė pagalba gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka tik tuo atveju, jei ji turi skatinamąjį poveikį. Skatinamasis poveikis egzistuoja, jei pagalba daromas toks poveikis įmonės elgesiui, kad ji pradeda vykdyti papildomą veiklą, kuria prisideda prie vietovės plėtros, ir be pagalbos ji šios veiklos nevykdytų arba vykdytų ją ribotai, kitaip ar kitoje vietoje. Pagalba negali būti subsidijuojamos veiklos išlaidos, kurias įmonė būtų patyrusi bet kuriuo atveju, ir negali būti kompensuojama įprasta ekonominės veiklos verslo rizika.

61. Kad pagalba turi skatinamąjį poveikį, galima įrodyti dviem galimais būdais:

a) pagalba paskatina priimti teigiamą sprendimą dėl investicijos, nes investiciją, kuri kitu atveju pagalbos gavėjui nebūtų pakankamai pelninga, galima įgyvendinti atitinkamoje vietovėje ([35]) (*1 scenarijus,* sprendimas dėl investicijos); arba

b) pagalba paskatina priimti sprendimą numatytą investiciją įgyvendinti atitinkamoje vietovėje, o ne kitur, nes pagalba kompensuojami tiesioginiai sunkumai ir išlaidos, susijusios su vieta atitinkamoje vietovėje (*2 scenarijus,* sprendimas dėl vietos).

62. Jei pagalba nedaromas toks poveikis jos gavėjo elgesiui, kad paskatintų (papildomas) investicijas atitinkamoje vietovėje, galima laikyti, kad tokia pati investicija būtų įgyvendinta tame regione ir neskyrus pagalbos. Tokia pagalba neturi skatinamojo poveikio regioniniam tikslui pasiekti ir nelaikoma suderinama su vidaus rinka.

63. Tačiau tuo atveju, kai regioninė pagalba skiriama iš sanglaudos politikos fondų a punkto regionuose vykdomoms investicijoms, būtinoms Sąjungos teise nustatytiems standartams pasiekti, gali būti laikoma, kad ji turi skatinamąjį poveikį, jei tos pagalbos neskyrus pagalbos gavėjui nebūtų pakankamai pelninga investuoti atitinkamoje vietovėje ir dėl to toje vietovėje esanti įmonė nutrauktų veiklą.

3.5.1. *Investicinės pagalbos schemos*

64. Individualios investicijos darbai gali prasidėti tik pateikus pagalbos paraiškos formą.

65. Jei darbai pradedami prieš pateikiant pagalbos paraiškos formą, pagalba, skirta tai individualiai investicijai, nebus laikoma suderinama su vidaus rinka.

66. Valstybės narės turi pradėti naudoti prie šių gairių pridėtą standartinę pagalbos paraiškos formą ([36]). Paraiškos formoje MVĮ ir didelės bendrovės turi paaiškinti, kas įvyktų priešingu atveju, t. y. jei jie negautų pagalbos, nurodydami, kuris iš 61 punkte apibūdintų scenarijų taikomas.

67. Be to, didelės bendrovės turi pateikti dokumentus, kuriais įrodomas paraiškos formoje apibūdintas priešingos padėties scenarijus. MVĮ to daryti neprivalo.

([35]) Tokios investicijos gali sudaryti sąlygas tolesnėms investicijoms, kurios gali būti įgyvendinamos ir be papildomos pagalbos.

([36]) Žr. V priedą.

68. Pagalbą teikianti institucija turėtų patikrinti, ar priešingos padėties scenarijus yra įtikinamas, ir patvirtinti, kad regioninė pagalba turi skatinamąjį poveikį, atitinkantį vieną iš 61 punkte apibūdintų scenarijų. Priešingos padėties scenarijus laikomas įtikinamu, jei jis tikroviškas ir susijęs su sprendimo priėmimo veiksniais, vyraujančiais tuo metu, kai pagalbos gavėjas priima sprendimą dėl investicijos.

3.5.2. *Individuali investicinė pagalba, apie kurią pranešama*

69. Be 64–67 punktuose nustatytų reikalavimų, taikomų individualiai pagalbai, apie kurią pranešama ([37]), valstybė narė turi pateikti aiškių įrodymų, kad pagalba turi poveikį renkantis investiciją arba vietą ([38]). Ji taip pat turi nurodyti, kuris iš 61 punkte apibūdintų scenarijų taikomas. Kad būtų galima atlikti nuodugnų vertinimą, valstybė narė turi ne tik pateikti informaciją apie projektą, kuriam skiriama pagalba, bet ir išsamiai apibūdinti priešingos padėties scenarijų, t. y. įvykių scenarijų, jeigu jokia EEE valdžios institucija pagalbos gavėjui pagalbos neskirtų.

70. Pagal *1 scenarijų* valstybė narė galėtų įrodyti, kad pagalba turi skatinamąjį poveikį, pateikdama bendrovės dokumentus, iš kurių matyti, kad be pagalbos investicija nebūtų pakankamai pelninga.

71. Pagal *2 scenarijų* valstybė narė galėtų įrodyti, kad pagalba turi skatinamąjį poveikį, pateikdama bendrovės dokumentus, kuriais palyginamos sąnaudos ir nauda pasirenkant atitinkamą vietovę ir kitą (-as) vietovę (-es). Komisija įvertina, ar tokio palyginimo pagrindas realistiškas.

72. Valstybės narės visų pirma raginamos pasikliauti oficialiais valdybos dokumentais, rizikos vertinimu (įskaitant su vietos pasirinkimu susijusios rizikos vertinimą), finansinėmis ataskaitomis, vidaus verslo planais, ekspertų nuomonėmis ir kitais su vertinamu investiciniu projektu susijusiais tyrimais. Valstybėms narėms įrodyti skatinamąjį poveikį padėtų dokumentai, kuriuose pateikiama informacija apie paklausos prognozes, išlaidų prognozes, finansines prognozes, investicijų komitetui pateikti dokumentai, kuriuose išsamiai nagrinėjami skirtingi investavimo scenarijai, arba finansų įstaigoms pateikti dokumentai.

73. Atsižvelgiant į minėtus dalykus, ypač pagal *1 scenarijų*, pelningumo lygį galima įvertinti taikant metodus, kurie paprastai naudojami konkrečioje pramonės šakoje, pvz., projekto grynosios dabartinės vertės (GDV) ([39]), vidinės grąžos normos (VGN) ([40]) arba vidutinės panaudoto kapitalo grąžos (PKG) vertinimo metodus. Projekto pelningumas turi būti lyginamas su įprastomis grąžos normomis, kurias bendrovė taiko kitiems panašaus pobūdžio investiciniams projektams. Jei šių normų nėra, projekto pelningumas turi būti lyginamas su visos bendrovės kapitalo kaina ar atitinkamame pramonės sektoriuje įprastai taikomomis grąžos normomis.

74. Jeigu pagalba nedaromas poveikis gavėjo elgesiui, paskatinant jį (papildomai) investuoti atitinkamoje vietovėje, vadinasi, pagalba neturi teigiamo poveikio regionui. Todėl pagalba nebus laikoma suderinama su vidaus rinka tais atvejais, kai nustatoma, kad tokia pati investicija būtų įgyvendinta tame regione ir neskyrus pagalbos.

([37]) *Ad hoc* pagalba, be šių gairių 3.5.2 skirsnyje nustatytų reikalavimų, turi atitikti ir 64–67 punktuose nustatytus reikalavimus.

([38]) Priešingos padėties scenarijai apibūdinti 61 punkte.

([39]) Grynoji dabartinė projekto vertė – iki dabartinės vertės diskontuotų (paprastai naudojant kapitalo kainą) teigiamų ir neigiamų pinigų srautų skirtumas investicijos gyvavimo laikotarpiu.

([40]) Vidinė grąžos norma nėra grindžiama buhalteriniu pelnu per atitinkamus metus, ja atsižvelgiama į būsimus pinigų srautus, kuriuos investuotojas tikisi gauti per visą investicijos gyvavimo laikotarpį. Ji nustatoma kaip diskontuota norma, kurios pinigų srautų GDV lygi nuliui.

3.5.3. *Veiklos pagalbos schemos*

75. Veiklos pagalbos schemų atveju bus laikoma, kad pagalbos skatinamasis poveikis egzistuoja, jei tikėtina, kad, jei pagalba nebūtų skirta, ekonominės veiklos mastas atitinkamoje vietovėje ar regione būtų kur kas mažesnis dėl problemų, kurioms spręsti skiriama pagalba.

76. Todėl Komisija laikys, kad pagalba skatina papildomą ekonominę veiklą atitinkamose vietovėse ar regionuose, jei valstybė narė įrodė, kad toje vietovėje tos problemos egzistuoja ir kad jos yra esminės (žr. 44–46 punktus).

3.6. **Pagalbos sumos proporcingumas (iki minimumo sumažinta pagalba)**

77. Apskritai regioninės pagalbos suma turi būti sumažinta iki minimumo, būtino papildomoms investicijoms arba veiklai atitinkamoje vietovėje paskatinti.

78. Paprastai individuali pagalba, apie kurią pranešta, laikoma sumažinta iki minimumo, jei jos suma atitinka grynąsias papildomas išlaidas, patiriamas įgyvendinant investiciją atitinkamoje vietovėje, palyginti su priešingos padėties scenarijumi, jei pagalba nebūtų skirta. Norėdamos teikti investicinę pagalbą didelėms įmonėms pagal schemą, apie kurią pranešta, valstybės narės turi užtikrinti, kad pagalbos suma būtų sumažinta iki minimumo, remiantis grynųjų papildomų išlaidų metodu.

79. Todėl 1 *scenarijaus* atvejais (sprendimai dėl investicijos) pagalbos suma neturėtų viršyti minimumo, būtino užtikrinti pakankamam projekto pelningumui, pvz., VGN neturėtų būti didesnė už įprastas grąžos normas, kurias atitinkama įmonė taiko kituose panašaus pobūdžio investiciniuose projektuose, arba, kai tinkama, VGN neturėtų būti didesnė už visos bendrovės kapitalo kainą ar už grąžos normas, įprastai taikomas atitinkamame pramonės sektoriuje.

80. 2 *scenarijaus* atvejais (su vieta susijusios paskatos) pagalbos suma neturėtų viršyti investicijos grynosios dabartinės vertės tikslinėje vietovėje ir grynosios dabartinės vertės kitoje vietoje skirtumo. Būtina atsižvelgti į visas atitinkamas sąnaudas ir naudą, įskaitant, pvz., administracines išlaidas, transporto išlaidas, mokymo išlaidas, kurioms neskiriama mokymo pagalba, ir darbo užmokesčio skirtumus. Tačiau tais atvejais, kai kita vieta yra EEE, neturi būti atsižvelgiama į subsidijas, suteiktas toje vietoje.

81. Norėdama užtikrinti nuspėjamumą ir vienodas sąlygas, Komisija investicinei pagalbai toliau taiko didžiausią pagalbos intensyvumą ([41]). Didžiausias pagalbos intensyvumas turi dvejopą paskirtį.

82. Pirma, schemų, apie kurias pranešama, atveju didžiausias pagalbos intensyvumas yra saugumo garantas MVĮ: jei pagalbos intensyvumas nesiekia didžiausios leistinos ribos, kriterijus dėl iki minimumo sumažintos pagalbos laikomas įvykdytu.

83. Antra, visais kitais atvejais didžiausias pagalbos intensyvumas yra viršutinė riba taikant grynųjų papildomų išlaidų metodą, apibūdintą 79–80 punktuose.

84. Didžiausias pagalbos intensyvumas nustatomas pagal šiuos tris kriterijus:

a) socialinė ir ekonominė padėtis atitinkamoje vietovėje, pagal kurią nustatoma, kiek tai vietovei reikia toliau vystytis ir, galbūt, kiek tam tikra kliūtis trukdo jai pritraukti ir išlaikyti ekonominę veiklą;

([41]) Žr. 5.4 poskirsnį dėl regioninės pagalbos žemėlapių.

b) pagalbos gavėjo dydis, pagal kurį nustatomi konkretūs sunkumai finansuoti ar įgyvendinti projektą vietovėje, ir

c) investicinio projekto dydis, pagal kurį vertinamas numatomas konkurencijos ir prekybos iškraipymo lygis.

85. Taigi, kuo mažiau išsivystęs tikslinis regionas (ir jei pagalbos gavėjas yra MVĮ), tuo didesnis pagalbos intensyvumas (ir, galbūt, labiau iškraipoma prekyba ir konkurencija).

86. Dėl tikėtino didesnio konkurencijos ir prekybos iškraipymo didžiausias pagalbos intensyvumas dideliems investiciniams projektams turi būti sumažintas naudojant 20 punkto c papunktyje nustatytą mechanizmą.

3.6.1. *Investicinės pagalbos schemos*

87. Pagalbos MVĮ atveju gali būti naudojamas 5.4 skirsnyje apibūdintas padidintas didžiausias pagalbos intensyvumas. Tačiau MVĮ negali pasinaudoti šiuo padidintu pagalbos intensyvumu, jei investicija susijusi su dideliu investiciniu projektu.

88. Pagalbos didelėms įmonėms atveju valstybė narė turi užtikrinti, kad pagalbos suma atitiktų grynąsias papildamas išlaidas, patiriamas įgyvendinant investiciją atitinkamoje vietovėje, palyginti su priešingos padėties scenarijumi, jei pagalba nebūtų skirta. Turi būti naudojamas 79–80 punktuose apibūdintas metodas, kaip viršutinę ribą taikant didžiausią pagalbos intensyvumą.

89. Pagalbos dideliems investiciniams projektams atveju būtina užtikrinti, kad pagalba neviršytų sumažinto intensyvumo. Jei pagalba skiriama pagalbos gavėjo investicijai, kuri laikoma vieno bendro investicinio projekto dalimi, tinkamoms finansuoti išlaidoms, viršijančioms 50 mln. EUR, pagalba turi būti sumažinta ([42]).

90. Kiekvieno projekto didžiausią pagalbos intensyvumą ir pagalbos sumą pagalbą teikianti institucija turi apskaičiuoti ją skirdama. Pagalbos intensyvumas turi būti apskaičiuojamas remiantis bendruoju subsidijos ekvivalentu, susietu su visomis tinkamomis finansuoti investicijos išlaidomis arba su darbo užmokesčio sąnaudomis, kurias pagalbos gavėjas deklaravo teikdamas pagalbos paraišką.

91. Jei investicinė pagalba, apskaičiuota remiantis investicinėmis sąnaudomis, derinama su regionine investicine pagalba, apskaičiuota remiantis darbo užmokesčio sąnaudomis, visa pagalbos suma neturi viršyti didžiausios pagalbos sumos, gaunamos bet kuriuo iš šių būdų apskaičiuojant didžiausią leistiną pagalbos intensyvumą atitinkamoje vietovėje.

92. Investicinę pagalbą galima skirti vienu metu pagal kelias regioninės pagalbos schemas arba sumuoti su *ad hoc* pagalba, jei bendra pagalbos iš visų šaltinių suma neviršija didžiausio leistino pagalbos intensyvumo vienam projektui, kurį turi iš anksto apskaičiuoti pirmoji pagalbą teikianti institucija.

([42]) Sumažintas pagalbos intensyvumas gaunamas pritaikius 20 punkto c papunktyje nustatytą mechanizmą.

93. Jeigu pradinė investicija yra susijusi su Europos teritorinio bendradarbiavimo (ETB) projektu, tenkinančiu Reglamento dėl konkrečių Europos regioninės plėtros fondo paramos Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui nuostatų ([43]) kriterijus, vietovei, kurioje vykdoma pradinė investicija, taikomas pagalbos intensyvumas bus taikomas visiems projekte dalyvaujantiems pagalbos gavėjams. Jei pradinė investicija vykdoma dviejose ar keliose remiamose vietovėse, pradinei investicijai bus taikomas tas didžiausias pagalbos intensyvumas, kuris taikytinas remiamoje vietovėje, kurioje patiriama daugiausia tinkamų finansuoti išlaidų. Pradinėms investicijoms, kurias vykdo didelės įmonės c punkto vietovėse, regioninė pagalba gali būti skiriama tik jei jos susijusios su ETB projektais ir skirtos naujai veiklai pradėti ar naujiems produktams teikti.

3.6.1.1. Tinkamos finansuoti išlaidos, apskaičiuojamos remiantis investicinėmis sąnaudomis

94. Įsigyjamas turtas turėtų būti naujas, išskyrus atvejus, kad turtą įsigyja MVĮ ar kai įsigyjama įmonė ([44]).

95. MVĮ atveju iki 50 proc. su investicija susijusių parengiamųjų studijų ir konsultacijų išlaidų taip pat gali būti laikomos tinkamomis finansuoti išlaidomis.

96. Jei pagalba skiriama gamybos procesui iš esmės pakeisti, tinkamos finansuoti išlaidos turi viršyti turto, susijusio su modernizuojama veikla, nusidėvėjimą per trejus ankstesnius finansinius metus.

97. Jei pagalba skiriama esamos įmonės veiklai įvairinti, tinkamos finansuoti išlaidos turi viršyti bent 200 proc. pakartotinai naudojamo turto balansinę vertę, registruotą finansiniais metais prieš darbų pradžią.

98. Į su materialiojo turto nuoma susijusias išlaidas galima atsižvelgti šiomis sąlygomis:

a) žemės ir pastatų nuomos atveju nuomos sutartis turi galioti mažiausiai penkerius metus nuo numatomos investicinio projekto užbaigimo datos didelėms įmonėms ir mažiausiai trejus metus MVĮ;

b) gamyklų ar mašinų nuomos atveju nuoma turi būti finansinė išperkamoji nuoma su pagalbos gavėjui nustatyta prievole nupirkti turtą pasibaigus nuomos terminui.

99. Įmonės įsigijimo atveju turėtų būti atsižvelgiama tik į turto įsigijimo iš trečiųjų šalių, nesusijusių su pirkėju, sąnaudas. Sandoris turi vykti rinkos sąlygomis. Jei pagalba turtui įsigyti suteikiama prieš pirkimą, to turto sąnaudos turėtų būti išskaičiuotos iš tinkamų finansuoti išlaidų, susijusių su įmonės įsigijimu. Jei įmonės įsigijimas vykdomas kartu su pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančia papildoma investicija, tos investicijos tinkamos finansuoti išlaidos turėtų būti pridedamos prie įmonės turto įsigijimo sąnaudų.

100. Didelių įmonių nematerialiojo turto išlaidos tinkamos finansuoti tik iki 50 proc. visų projekto tinkamų finansuoti investicinių sąnaudų ribos. MVĮ atveju gali būti atsižvelgiama į visas išlaidas, susijusias su nematerialiuoju turtu.

([43]) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl konkrečių Europos regioninės plėtros fondo paramos Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui nuostatų. Komisijos pasiūlymas COM(2011) 611 (ERPF / ETB reglamentas).

([44]) Nustatyta 20 punkto h ir i papunkčiuose.

101. Nematerialusis turtas, į kurį gali būti atsižvelgta skaičiuojant investicines sąnaudas, turi likti susietas su atitinkama remiama vietove ir negali būti perkeltas į kitus regionus. Todėl nematerialusis turtas turi tenkinti šias sąlygas:

a) jis turi būti naudojamas tik įmonėse, gaunančiose pagalbą;

b) jis turi būti nusidėvintis;

c) jis turi būti įsigytas rinkos sąlygomis iš trečiųjų šalių, nesusijusių su pirkėju.

102. Nematerialusis turtas turi būti įtrauktas į pagalbą gaunančios įmonės turtą ir likti susietas su projektu, kuriam skirta pagalba, bent penkerius metus (MVĮ atveju – trejus metus).

3.6.1.2. Tinkamos finansuoti išlaidos, apskaičiuojamos remiantis darbo užmokesčio sąnaudomis

103. Regioninė pagalba taip pat gali būti apskaičiuojama remiantis numatomomis darbo užmokesčio sąnaudomis, susijusiomis su pradine investicija sukurtomis darbo vietomis. Pagalba galima kompensuoti tik įdarbinto personalo darbo užmokesčio sąnaudas, apskaičiuotas per dvejus metus, o gaunamas intensyvumas negali viršyti atitinkamoje vietovėje taikytino pagalbos intensyvumo.

3.6.2. *Individuali investicinė pagalba, apie kurią pranešama*

104. *1 scenarijaus* atvejais (sprendimas dėl investicijos) Komisija patikrins, ar pagalbos suma neviršija minimumo, būtino pakankamam projekto pelningumui užtikrinti, taikydama 79 punkte nustatytą metodą.

105. *2 scenarijaus* atvejais (sprendimas dėl vietos) Komisija, vertindama su vieta susijusią paskatą, palygins grynąją dabartinę investicijos vertę tikslinėje vietovėje ir investicijos grynąją dabartinę vertę kitoje vietoje, taikydama 80 punkte nustatytą metodą.

106. Skaičiavimus, naudojamus skatinamajam poveikiui nustatyti, taip pat galima taikyti pagalbos proporcingumui įvertinti. Valstybė narė turi įrodyti pagalbos proporcingumą remdamasi 72 punkte nurodytais dokumentais.

107. Pagalbos intensyvumas negali viršyti leistino pakoreguoto pagalbos intensyvumo.

3.6.3. *Veiklos pagalbos schemos*

108. Valstybė narė turi įrodyti, kad pagalbos lygis proporcingas problemoms, kurias siekiama ta pagalba išspręsti.

109. Visų pirma turi būti tenkinamos šios sąlygos:

a) pagalba turi būti nustatoma remiantis iš anksto nustatytomis tinkamomis finansuoti išlaidomis, kurios turi būti visiškai susietos su problemomis, kurias siekiama ta pagalba išspręsti, kaip įrodė valstybė narė;

b) pagalba turi būti apribota tam tikra tų iš anksto nustatytų tinkamų finansuoti išlaidų dalimi ir negali tų išlaidų viršyti;

c) kiekvienam pagalbos gavėjui skirta pagalbos suma turi būti proporcinga problemų, kurias faktiškai patiria pagalbos gavėjas, lygiui.

110. Pagalbos tam tikroms papildomoms išlaidoms atokiausiuose regionuose kompensuoti atveju tinkamos finansuoti išlaidos turi būti visiškai susietos su viena ar keliomis iš nuolatinių kliūčių, nurodytų SESV 349 straipsnyje. Į šias papildomas išlaidas negalima įskaičiuoti transporto išlaidų ir bet kokių kitų papildomų išlaidų, kurios gali būti susietos su kitais veiksniais, be to, jų suma turi būti nustatoma pagal išlaidų, kurias patiria panašios įmonės, įsteigtos kituose atitinkamos valstybės narės regionuose, lygį.

111. Jei pagalba skiriama tam tikriems konkretiems sunkumams, kuriuos MVĮ patiria a punkto vietovėse, mažinti, pagalbos lygis schemos taikymo laikotarpiu turi būti laipsniškai mažinamas ([45]).

3.7. **Nederamo neigiamo poveikio konkurencijai ir prekybai vengimas**

112. Kad pagalba būtų suderinama, neigiamas pagalbos priemonės poveikis (konkurencijos iškraipymas ir poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai) turi būti ribotas ir mažesnis už teigiamą poveikį prisidedant prie bendros svarbos tikslo. Galima nustatyti tam tikrus atvejus, kai neigiamas poveikis akivaizdžiai nusveria teigiamą poveikį, t. y. kai pagalba negali būti laikoma suderinama su vidaus rinka.

3.7.1. *Bendrosios aplinkybės*

113. Regioninė pagalba gali sukelti dviejų pagrindinių rūšių konkurencijos ir prekybos iškraipymus – produkto rinkos iškraipymus ir vietos poveikį. Dėl abiejų rūšių iškraipymų gali būti neveiksmingai paskirstomi ištekliai (todėl suprastėja ekonominiai vidaus rinkos rezultatai) ir kilti kitų paskirstymo problemų (ekonominės veiklos paskirstymas įvairiuose regionuose).

114. Valstybės pagalbos poveikis gali būti žalingas tada, kai valstybės pagalba trukdoma rinkos mechanizmui duoti veiksmingų rezultatų, t. y. atlyginti veiksmingiausiems gamintojams, o neveiksmingiausius gamintojus versti tobulėti, restruktūrizuotis ar trauktis iš rinkos. Dėl valstybės pagalbos smarkiai padidėjus pajėgumui nepakankamai gerai veikiančioje rinkoje, gali būti itin nederamai iškraipoma konkurencija, kadangi dėl sukurto ar išlaikyto perteklinio pajėgumo gali sumažėti pelno maržos ir konkurentų investicijos arba jie gali būti priversti trauktis iš rinkos. Todėl gali būti taip, kad konkurentai, kurie įprastomis sąlygomis sugebėtų išsilaikyti rinkoje, būtų priversti iš jos pasitraukti. Be to, dėl pagalbos įmonėms gali būti sunku patekti į rinką ar joje plėstis, taip pat gali sumažėti paskatos konkurentams diegti naujoves. Todėl atsiranda neveiksmingų rinkos struktūrų, kurios ilgainiui tampa žalingos ir vartotojams. Be to, turėdami galimybę gauti pagalbą, galimi pagalbos gavėjai gali tapti mažiau iniciatyvūs ar, atvirkščiai, linkę pernelyg rizikuoti. Ilgainiui poveikis bendriems sektoriaus veiklos rezultatams gali būti neigiamas.

115. Pagalba taip pat gali turėti kito pobūdžio iškraipomąjį poveikį – padidinti didelę pagalbos gavėjo įtaką rinkoje arba padėti ją išlaikyti. Net jei pagalba tiesiogiai nesustiprinama didelė įtaka rinkoje, tai gali būti daroma netiesiogiai – skatinant esamus konkurentus atsisakyti plėtros ar pasitraukti iš rinkos arba atgrasant naujus konkurentus nuo patekimo į rinką.

([45]) Įskaitant tuos atvejus, kai apie veiklos pagalbos schemas pranešama siekiant pratęsti esamų pagalbos priemonių galiojimą.

116. Regionine pagalba ne tik iškraipomos produkto rinkos, bet ir daromas poveikis ekonominės veiklos vietai. Jei viena vietovė pritraukia investiciją, nes gauna pagalbą, vadinasi, kita vietovė šios galimybės netenka. Šis neigiamas pagalbos poveikis vietovėse gali pasireikšti prarasta ekonomine veikla ir darbo vietomis, be kita ko, subrangovų lygmeniu. Vietovė gali nepatirti teigiamo šalutinio poveikio (pvz., koncentracijos poveikio, žinių sklaidos, poveikio švietimui ir mokymui ir pan.).

117. Regioninės pagalbos geografinis apibrėžtumas skiria ją nuo kitų formų horizontaliosios pagalbos. Regioninei pagalbai ypač būdinga tai, kad ja siekiama daryti įtaką investuotojų sprendimams dėl investicinių projektų įgyvendinimo vietos. Kai regionine pagalba kompensuojamos dėl regioninių sunkumų patiriamos papildomos išlaidos ir skatinamos papildomos investicijos remiamose vietovėse, neperkeliant jų iš kitų remiamų vietovių, prisidedama ne tik prie regiono plėtros, bet ir prie sanglaudos, todėl tokia pagalba naudinga visai Sąjungai. Galimas neigiamas regioninės pagalbos vietos poveikis yra tam tikru mastu apribojamas regioninės pagalbos žemėlapiais, kuriuose išsamiai nurodytos vietovės, kuriose gali būti teikiama regioninė pagalba, atsižvelgiant į teisingumo principą ir sanglaudos politikos tikslus, taip pat didžiausias leistinas pagalbos intensyvumas. Vis dėlto norint įvertinti faktinį pagalbos poveikį siekiant sanglaudos tikslo, svarbu suprasti, kas būtų atsitikę, jei pagalba nebūtų skirta.

3.7.2. *Akivaizdus neigiamas poveikis*

118. Komisija nustatė keletą atvejų, kai neigiamas pagalbos poveikis akivaizdžiai nusveria teigiamą poveikį, todėl pagalba negali būti laikoma suderinama su vidaus rinka.

119. Komisija nustato didžiausią pagalbos intensyvumą. Didžiausias pagalbos intensyvumas yra pagrindinis suderinamumo reikalavimas, kuriuo siekiama neleisti valstybės pagalbos naudoti projektams, kurių pagalbos sumos ir tinkamų finansuoti išlaidų santykis yra labai didelis ir greičiausiai turės iškraipomąjį poveikį. Apskirtai, kuo didesnis tikėtinas teigiamas remiamo projekto poveikis ir didesnis tikėtinas pagalbos poreikis, tuo aukštesnė viršutinė pagalbos intensyvumo riba.

120. 1 scenarijaus atvejai (sprendimai dėl investicijos): jeigu įgyvendinant projektą sukuriamas pajėgumas rinkoje, kuri patiria visišką struktūrinį nuosmukį, Komisija tai laikys neigiamu poveikiu, kurio greičiausiai neatsvers joks teigiamas poveikis.

121. 2 scenarijaus atvejais (sprendimai dėl vietos): jeigu neskyrus pagalbos investicinis projektas būtų vykdomas regione, kuriame taikomas didesnis ar toks pats regioninės pagalbos intensyvumas nei tiksliniame regione – tai bus laikoma neigiamu poveikiu, kurio greičiausiai neatsvers joks teigiamas poveikis, nes jis prieštarauja regioninės pagalbos esmei ([46]).

122. Jei pagalbos gavėjas nutraukia tapačią ar panašią veiklą kitoje EEE vietovėje ir ją perkelia į tikslinę vietovę, ir šį perkėlimą bei pagalbą sieja priežastinis ryšys, tai bus laikoma neigiamu poveikiu, kurio greičiausiai neatsvers jokie teigiami elementai.

([46]) Taikydama šią nuostatą Komisija naudos standartinę taikytiną viršutinę pagalbos ribą c punkto vietovėse, esančiose šalia a punkto vietovių, neatsižvelgdama į padidintą pagalbos intensyvumą pagal 176 punktą.

123. Vertindama priemones, apie kurias pranešta, Komisija prašys pateikti visą informaciją, būtiną įvertinti, ar dėl valstybės pagalbos smarkiai nesumažėtų darbo vietų kitose EEE vietose.

3.7.3. *Investicinės pagalbos schemos*

124. Investicinės pagalbos schemomis negali būti stipriai iškraipoma konkurencija ir prekyba. Visų pirma, net jei atskiri iškraipymai gali būti nedideli (su sąlyga, kad visos investicinės pagalbos sąlygos tenkinamos), bendras schemų iškraipomasis poveikis gali būti labai didelis. Gali būti iškraipomos produkcijos rinkos – sukuriami ar padidinami pertekliniai pajėgumai arba kai kurie pagalbos gavėjai įgyja didelę įtaką rinkoje, ją padidina ar išlaiko, darydami neigiamą poveikį dinaminėms paskatoms. Be to, dėl pagalbos, teikiamos pagal schemas, kitos EEE vietovės gali prarasti didelę dalį ekonominės veiklos. Schemų, skirtų tam tikriems sektoriams, atveju šių iškraipymų rizika dar didesnė.

125. Todėl valstybė narė turi įrodyti, kad šis neigiamas poveikis bus kuo mažesnis, atsižvelgdama į, pvz., susijusių projektų dydį, atskiras ir bendras pagalbos sumas, numatomus pagalbos gavėjus ir tikslinių sektorių ypatybes. Kad Komisija galėtų įvertinti galimą neigiamą poveikį, valstybė narė galėtų pateikti turimus poveikio vertinimus ir ankstesnių panašių schemų *ex post* vertinimus.

126. Skirdama pagalbą individualiems projektams pagal schemą, pagalbą teikianti institucija turi patikrinti ir patvirtinti, kad pagalba nesukels 121 punkte apibūdinto akivaizdaus neigiamo poveikio. Toks patikrinimas gali būti atliekamas remiantis informacija, kurią pagalbos gavėjas pateikia teikdamas pagalbos paraišką, ir deklaracija, pateikta standartinėje pagalbos paraiškos formoje, kurioje turėtų būti nurodyta kita vieta, jei pagalba nebūtų skirta.

3.7.4. *Individuali investicinė pagalba, apie kurią pranešta*

127. Vertindama pagalbos, apie kurią pranešta, neigiamą poveikį Komisija atskiria du 104 ir 105 punktuose apibūdintus priešingos padėties scenarijus.

3.7.4.1. 1 scenarijaus atvejai (sprendimai dėl investicijos)

128. 1 scenarijaus atvejais Komisija ypatingą dėmesį skiria neigiamam poveikiui, susijusiam su perteklinio pajėgumo susidarymu nuosmukį patiriančiuose pramonės sektoriuose, trukdymu trauktis iš rinkos ir didele įtaka rinkoje. Šis neigiamas poveikis apibūdintas 129–138 punktuose ir jį turi atsverti teigiamas pagalbos poveikis. Tačiau tuo atveju, kai nustatoma, kad pagalba sukeltų 120 punkte apibūdintą akivaizdų neigiamą poveikį, ta pagalba negali būti laikoma suderinama su vidaus rinka, nes jokie teigiami elementai greičiausiai jo neatsvertų.

129. Kad būtų galima nustatyti ir įvertinti galimus konkurencijos ir prekybos iškraipymus, valstybės narės turėtų pateikti įrodymų, pagal kuriuos Komisija galėtų nustatyti atitinkamas produkto rinkas (t. y. produktus, kuriems turės įtakos pasikeitęs pagalbos gavėjo elgesys) ir susijusius konkurentus ir klientus (vartotojus).

130. Komisija šiuos galimus iškraipymus įvertins atsižvelgdama į įvairius kriterijus, pvz., atitinkamo produkto rinkos struktūrą, rinkos veiklos rezultatus (nuosmukį patirianti rinka arba auganti rinka), pagalbos gavėjo atrankos procesą, patekimo į rinką ir pasitraukimo iš rinkos kliūtis, produktų diferencijavimą.

131. Jei įmonė nuolat naudojasi valstybės pagalba, galima daryti prielaidą, kad ji negali pati atlaikyti konkurencijos arba jai netinkamai suteikiamas pranašumas konkurentų atžvilgiu.

132. Komisija išskiria du pagrindinius neigiamo poveikio produkto rinkoms šaltinius:

a) atvejai, kai labai padidinus pajėgumą jis tampa perteklinis arba jau perteklinis pajėgumas dar labiau padidinamas, ypač nuosmukį patiriančioje rinkoje; ir

b) atvejai, kai pagalbos gavėjas turi didelę įtaką rinkoje.

133. Norėdama įvertinti, ar pagalba gali prisidėti kuriant arba išlaikant neveiksmingas rinkos struktūras, Komisija atsižvelgs į papildomą gamybos pajėgumą, kuris sukuriamas įgyvendinant projektą, ir į tai, ar rinka veikia nepakankamai gerai.

134. Jei nagrinėjama rinka auga, paprastai mažiau tikėtina, kad pagalba neigiamai paveiks dinamines paskatas ar netinkamai trukdys trauktis iš rinkos ar į ją patekti.

135. Didesnį susirūpinimą kelia nuosmukį patiriančios rinkos. Šiuo atveju Komisija atskiria atvejus, kai atitinkama rinka patiria ilgalaikį struktūrinį nuosmukį (t. y. kurių augimo tempas neigiamas), ir atvejus, kai atitinkama rinka patiria santykinį nuosmukį (t. y. augimo tempas teigiamas, tačiau nesiekiantis lyginamojo augimo tempo).

136. Nepakankamas rinkos veiksmingumas paprastai vertinamas lyginant su praėjusių trejų metų EEE BVP prieš pradedant įgyvendinti projektą (lyginamasis standartas); jį taip pat galima nustatyti remiantis prognozuojamu augimo tempu per kitą 3–5 metų laikotarpį. Galimi rodikliai: numatomas būsimas atitinkamos rinkos augimas ir su juo susijusios tikėtinos pajėgumo panaudojimo normos, taip pat tikėtinas pajėgumo padidėjimo poveikis konkurentams, nes padidėjimas paveiks kainas ir pelno maržas.

137. Tam tikrais atvejais produkto rinkos augimas EEE gali būti netinkamas rodiklis pagalbos poveikiui visiškai įvertinti, ypač jeigu geografinė rinka yra pasaulinė. Tokiais atvejais Komisija vertins pagalbos poveikį atitinkamoms rinkos struktūroms, visų pirma galimybę, kad dėl jos bus išstumti EEE gamintojai.

138. Norėdama įvertinti, ar pagalbos gavėjas turi didelę įtaką rinkoje, Komisija atsižvelgs į pagalbos gavėjo padėtį iki pagalbos gavimo ir numatomą padėtį rinkoje užbaigus investicinį projektą. Komisija atsižvelgs į pagalbos gavėjo rinkos dalis ir jo konkurentų rinkos dalis bei kitus susijusius veiksnius, įskaitant, pvz., rinkos struktūrą, įvertindama koncentraciją rinkoje, galimas patekimo kliūtis ([47]), pirkėjų galią ([48]) ir kliūtis plėstis ar pasitraukti.

3.7.4.2. 2 scenarijaus atvejai (sprendimai dėl vietos)

139. Jei priešingos padėties analizė leidžia daryti prielaidą, kad tuo atveju, jei pagalba nebūtų skirta, investicija būtų vykdoma kitoje vietoje (2 scenarijus), priklausančioje tai pačiai geografinei atitinkamo produkto rinkai, ir jei pagalba yra proporcinga, galimi rezultatai, susiję su pertekliniu pajėgumu ar didele įtaka rinkoje, iš esmės būtų tokie patys, nepriklausomai nuo pagalbos. Tokiais atvejais teigiamas pagalbos poveikis tikriausiai nusvers ribotą neigiamą poveikį konkurencijai. Tačiau tuo atveju, kai kita vieta yra EEE, Komisija visų pirma nagrinės su ta kita vieta susijusį neigiamą poveikį, todėl jei paaiškėtų, kad pagalba sukels 121 ir 122 punktuose apibūdintą akivaizdų neigiamą poveikį, pagalba negalėtų būti laikoma suderinama su vidaus rinka, nes jokie teigiami elementai greičiausiai jo neatsvertų.

3.7.5. *Veiklos pagalbos schemos*

140. Jei pagalba būtina ir proporcinga siekiant 3.2.3 poskirsnyje apibūdinto bendro tikslo, neigiamą tokios pagalbos poveikį greičiausiai atsvers teigiamas poveikis. Vis dėlto tam tikrais atvejais dėl pagalbos gali pasikeisti rinkos struktūra arba sektoriaus ar pramonės ypatybės, ir todėl galėtų būti labai iškraipoma konkurencija – atsirastų kliūčių patekti į rinką arba iš jos pasitraukti, būtų sukeltas pakeičiamumo poveikis ar perkelti prekybos srautai. Tokiais atvejais nustatyto neigiamo poveikio greičiausiai neatsvertų joks teigiamas poveikis.

3.8. **Skaidrumas**

141. Valstybės narės centrinėje interneto svetainėje arba bendroje interneto svetainėje, per kurią gaunama informacija iš kelių interneto svetainių (pvz., regioninės interneto svetainės, privalo skelbti bent šią informaciją apie valstybės pagalbos priemones, apie kurias pranešta: visą patvirtintos pagalbos schemos ir jos įgyvendinimo nuostatų tekstą, informaciją apie pagalbą teikiančią instituciją, atskirų pagalbos gavėjų pavadinimus, pagalbos sumą kiekvienam gavėjui ir pagalbos intensyvumą. Šie reikalavimai taikomi individualiai pagalbai, teikiamai pagal schemas, apie kurias pranešta, ir *ad hoc* pagalbai Ši informacija turi būti skelbiama po to, kai priimamas sprendimas suteikti pagalbą, ir saugoma bent 10 metų, ji taip pat turi būti neribotai prieinama plačiajai visuomenei ([49]).

4. **VERTINIMAS**

142. Siekdama užtikrinti, kad konkurencijos ir prekybos iškraipymai būtų kuo mažesni, Komisija gali reikalauti, kad būtų apribotas tam tikrų schemų taikymo laikotarpis (paprastai 4 metai ar mažiau) ir atliekamas 27 punkte nurodytas vertinimas.

143. Vertinamos bus tos schemos, kurių iškraipomasis poveikis gali būti itin didelis, t. y. kuriomis gali būti labai iškraipyta konkurencija, jei jų įgyvendinimas nebus laiku peržiūrėtas.

([47]) Šioms patekimo į rinką kliūtims priskiriamos teisinės kliūtys (visų pirma intelektinės nuosavybės teisių apsauga), masto ir apimties ekonomijos, prieigos prie tinklų ir infrastruktūros kliūtys. Jeigu pagalba susijusi su rinka, kurioje pagalbos gavėjas yra įsitvirtinęs, galimos patekimo į rinką kliūtys gali dar labiau padidinti galimą didelę pagalbos gavėjo įtaką rinkoje ir tikėtinus neigiamus tos įtakos rinkoje padarinius.

([48]) Jeigu rinkoje veikia stiprūs pirkėjai, mažiau tikėtina, kad pagalbos gavėjas galėtų didinti kainas šiems pirkėjams.

([49]) Ši informacija turėtų būti reguliariai (pvz., kas šešis mėnesius) atnaujinama ir pateikiama nepatentuotais formatais.

144. Atsižvelgiant į vertinimo tikslus ir siekiant išvengti neproporcingos naštos valstybėms narėms mažesnių pagalbos sumų atžvilgiu, šis įpareigojimas gali būti taikomas tik toms pagalbos schemoms, kurių pagalbos biudžetai dideli, kurios turi naujoviškų bruožų ar kuriomis numatomi dideli rinkų, technologijų ar reglamentavimo pokyčiai. Vertinimą turi atlikti nuo valstybės pagalbą teikiančios institucijos nepriklausantis ekspertas, remdamasis bendra metodika ([50]); vertinimas turi būti viešinamas. Vertinimas pateikiamas Komisijai taip, kad ji turėtų pakankamai laiko įvertinti galimą pagalbos schemos galiojimo pratęsimą, ir bet kuriuo atveju – pasibaigus schemos galiojimui. Tiksli vertinimo aprėptis ir metodika bus nustatytos sprendime dėl pagalbos schemos patvirtinimo. Rengiant vėlesnes pagalbos priemones, kurių tikslas panašus, turi būti atsižvelgiama į vertinimo rezultatus.

5. REGIONINĖS PAGALBOS ŽEMĖLAPIAI

145. Šiame skirsnyje Komisija išdėsto kriterijus, pagal kuriuos nustatomos Sutarties 107 straipsnio 3 dalies a ir c punktų sąlygas tenkinančios vietovės. Šias sąlygas tenkinančios vietovės, kurias valstybė narė pageidauja nurodyti kaip a arba c punkto vietoves, turi būti nurodytos regioninės pagalbos žemėlapyje, apie kurį turi būti pranešama Komisijai ir kurį Komisija turi patvirtinti; tik po šio patvirtinimo regioninę pagalbą galima skirti nurodytose vietovėse esančioms įmonėms. Be to, žemėlapiuose turi būti nurodytas toms vietovėms taikytinas didžiausias pagalbos intensyvumas.

5.1. Regioninės pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių vietovių gyventojų aprėptis

146. Kadangi skiriant regioninę valstybės pagalbą iš esmės nukrypstama nuo bendrojo valstybės pagalbos uždraudimo, nustatyto Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje, Komisija mano, kad bendra a ir c punktų vietovių Sąjungoje gyventojų aprėptis turi būti mažesnė nei nenurodytų vietovių. Todėl šių nurodytų vietovių bendra aprėptis turėtų būti mažesnė nei 50 proc. viso Sąjungos gyventojų skaičiaus.

147. 2007–2013 m. nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairėse ([51]) nurodyta, kad bendra a ir c punktų vietovių aprėptis turi sudaryti 42 proc. ES-25 (45,5 proc. ES-27) gyventojų skaičiaus. Komisija mano, kad šis pradinis bendros gyventojų aprėpties lygis turėtų būti pakoreguotas atsižvelgiant į sunkią daugelio valstybių narių ekonominę padėtį.

148. Taigi, bendros a ir c vietovių aprėpties viršutinė riba turėtų būti 46,53 proc. ES-27 gyventojų skaičiaus 2014–2020 m. laikotarpiu ([52]).

5.2. 107 straipsnio 3 dalies a punkto leidžianti nukrypti nuostata

149. Sutarties 107 straipsnio 3 dalies a punkte nustatyta, kad „pagalba, skirta regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, taip pat ir 349 straipsnyje nurodytų regionų, atsižvelgiant į jų struktūrinę, ekonominę ir socialinę padėtį, ekonominei plėtrai skatinti“ gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka. Pasak Teisingumo Teismo, „[107] straipsnio 3 dalies a punkto leidžiančioje nukrypti nuostatoje vartojami žodžiai „neįprastai“ ir „didelis“ rodo, kad ji taikoma tik toms sritims, kurių ekonominė padėtis yra ypač nepalanki, palyginti su [Sąjunga] apskritai“ ([53]).

([50]) Šią bendrą metodiką gali nustatyti Komisija.
([51]) OL C 54, 2006 3 4, p. 13.
([52]) Ši viršutinė riba nustatyta remiantis Eurostato 2010 m. gyventojų skaičiaus duomenimis. Kroatijai įstojus į Sąjungą viršutinė riba bus 47,00 proc. ES-28 gyventojų skaičiaus.
([53]) 1987 m. spalio 14 d. Sprendimas *Vokietija prieš Komisiją*, 248/84 (Rink. 1987, p. 4036, 19 punktas); 1997 m. sausio 14 d. Sprendimas *Ispanija prieš Komisiją*, C-169/95 (Rink. 1997, p. I-148, 15 punktas); 2002 m. kovo 7 d. Sprendimas *Italija prieš Komisiją*, C-310/99 (Rink. 2002, p. I-2289, 77 punktas).

150. Komisija mano, kad Sutarties 107 straipsnio 3 dalies a punkte nustatytas sąlygas tenkina NUTS 2 lygio regionai ([54]), kurių bendrasis vidaus produktas (BVP) vienam gyventojui nesiekia 75 proc. arba yra lygus 75 proc. Sąjungos vidurkio ([55]).

151. Atitinkamai valstybė narė gali nurodyti šias vietoves kaip a punkto vietoves:

a) NUTS 2 lygio regionus, kurių BVP vienam gyventojui perkamosios galios standartais (PGS) ([56]) nesiekia 75 proc. arba yra lygus 75 proc. ES-27 vidurkio (pagrįsto trejų pastarųjų metų, kurių duomenis Eurostatas turi, vidurkiu ([57]));

b) atokiausius regionus.

152. Kiekvienos valstybės narės finansuoti tinkamos a punkto vietovės išvardytos I priede.

5.3. **107 straipsnio 3 dalies c punkto leidžianti nukrypti nuostata**

153. Remiantis Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktu, su vidaus rinka suderinama gali būti laikoma „pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui“. Teisingumo Teismas teigia, kad „[107 straipsnio 3 dalies c punkto] leidžianti nukrypti nuostata [...] suteikia galimybę plėtoti tam tikras sritis, neapsiribojant [107 straipsnio 3 dalies a punkte] nustatytomis ekonominėmis sąlygomis, jei tokia pagalba „netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui“. Ši nuostata suteikia Komisijai teisę patvirtinti pagalbą, skirtą remti valstybės narės vietovių, kurios turi nepalankias sąlygas, palyginti su nacionaliniu vidurkiu, ekonominę plėtrą“ ([58]).

154. Bendros c punkto vietovių Sąjungoje aprėpties viršutinė riba (c punkto vietovių aprėptis) gaunama atėmus finansuoti tinkamų Sąjungos a vietovių gyventojų skaičių iš 148 punkte nustatytos bendros aprėpties viršutinės ribos.

155. C punkto vietovės skirstomos į dvi kategorijas:

a) vietovės, tenkinančios tam tikras iš anksto nustatytas sąlygas, kurias valstybė narė gali nurodyti kaip c punkto vietoves be papildomo pagrindimo (iš anksto nustatytos c punkto vietovės);

b) vietovės, kurias valstybė narė gali savo iniciatyva nurodyti kaip c punkto vietoves, įrodžiusi, kad šios vietovės atitinka tam tikrus socialinius ir ekonominius kriterijus (iš anksto nenustatytos c punkto vietovės).

([54]) 2011 m. sausio 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 31/2011, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1059/2003 dėl bendro teritorinių statistinių vienetų klasifikatoriaus (NUTS) nustatymo priedai, OL L 13, 2011 1 18, p. 3. Šiose gairėse naudojami duomenys pagrįsti NUTS 2010 nomenklatūra.

([55]) Nuoroda į regionus, kurių BVP vienam gyventojui nesiekia 75 proc. [Bendrijos] vidurkio, pateikta Komisijos komunikate dėl 92 straipsnio 3 dalies a ir c punktų taikymo regioninei pagalbai metodo, OL C 212, 1988 8 12, p. 2.

([56]) Visose tolesnėse nuorodose į BVP vienam gyventojui BVP išreikštas perkamosios galios standartais (PGS).

([57]) 2008–2010 m. duomenys. Visose tolesnėse nuorodose į BVP vienam gyventojui ES-27 vidurkio atžvilgiu duomenys pagrįsti Eurostato 2008–2010 m. regioninių duomenų vidurkiu.

([58]) 1987 m. spalio 14 d. Sprendimas *Vokietija prieš Komisiją*, 248/84 (Rink. 1987, p. 4036, 19 punktas).

5.3.1. *Iš anksto nustatytos c punkto vietovės*

5.3.1.1. Konkretus c punkto vietovių aprėpties paskirstymas iš anksto nustatytoms c punkto vietovėms

156. Komisija mano, kad kiekviena atitinkama valstybė narė turi turėti pakankamą c punkto vietovių aprėptį, kad galėtų kaip c punkto vietoves nurodyti regionus, kurie buvo priskirti a punkto vietovėms 2011–2013 m. regioninės pagalbos žemėlapyje ([59]).

157. Komisija taip pat mano, kad kiekviena atitinkama valstybė narė turi turėti pakankamą c punkto vietovių aprėptį, kad galėtų kaip c punkto vietoves nurodyti mažo gyventojų tankio regionus.

158. Todėl toliau išvardytos vietovės bus laikomos iš anksto nustatytomis c punkto vietovėmis:

a) ankstesnės a punkto vietovės: NUTS 2 lygio regionai, kurie buvo nurodyti kaip a punkto vietovės 2011–2013 m. laikotarpiu ([60]);

b) retai apgyvendintos vietovės: NUTS 2 lygio regionai, kurių gyventojų tankis mažesnis nei 8 gyv./km^2, arba NUTS 3 lygio regionai, kurių gyventojų tankis mažesnis nei 12,5 gyv./km^2 (remiantis 2010 m. Eurostato gyventojų tankio duomenimis).

159. Kiekvienos valstybės narės konkretus iš anksto nustatytų c punkto vietovių aprėpties paskirstymas pateiktas I priede. Ši konkreti skirta gyventojų aprėptis gali būti naudojama tik iš anksto nustatytoms c punkto vietovėms nurodyti.

5.3.1.2. Iš anksto nustatytų c punkto vietovių nurodymas

160. Valstybė narė kaip c punkto vietoves gali nurodyti iš anksto nustatytas c punkto vietoves, nurodytas 158 punkte.

161. Retai apgyvendintų vietovių atveju valstybė narė iš esmės turėtų nurodyti NUTS 2 lygio regionus, kurių gyventojų tankis mažesnis nei 8 gyv./km^2, arba NUTS 3 lygio regionus, kurių gyventojų tankis mažesnis nei 12,5 gyv./km^2. Tačiau valstybė narė gali nurodyti NUTS 3 lygio regionų dalis, kurių 1 km^2 gyvena mažiau nei 12,5 gyv., arba kitas su šiais NUTS 3 lygio regionais besiribojančias vietoves, jei jų 1 km^2 gyvena mažiau nei 12,5 gyv., ir dėl to nepadidėja konkreti skirta c punkto vietovių aprėptis, nurodyta 160 punkte.

5.3.2. *Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės*

5.3.2.1. Iš anksto nenustatytų c punkto vietovių aprėpties paskirstymo tarp valstybių narių metodas

162. Sąjungos iš anksto nenustatytų c punkto vietovių bendros aprėpties viršutinė riba gaunama atėmus finansuoti tinkamų a punkto vietovių ir iš anksto nustatytų c punkto vietovių gyventojų skaičių iš 148 punkte nustatytos bendros aprėpties viršutinės ribos. Iš anksto nenustatytų c punkto vietovių aprėptis paskirstoma tarp valstybių narių taikant II priede nustatytą metodą.

([59]) 2011 m. a punkto vietovių sąrašas buvo iš dalies pakeistas (plg. Komisijos komunikatą dėl valstybės pagalbos statuso peržiūros ir aukščiausios pagalbos ribos statistinio poveikio regionams toliau nurodytuose Nacionalinės regioninės valstybės pagalbos žemėlapiuose 2011 1 1–2013 12 31 (OL C 222, 2010 8 17, p. 2).

([60]) Atsižvelgiant į tai, kad ankstesnės a punkto vietovės buvo nurodytos remiantis NUTS 2003 nomenklatūroje išvardytais NUTS 2 lygio regionais, tik regionai, kurie buvo priskirti a punkto vietovėms 2011–2013 m. laikotarpiu, gali būti nurodyti kaip iš anksto nustatytos c punkto vietovės, neatsižvelgiant į NUTS 2006 nomenklatūra ar NUTS 2010 nomenklatūra padarytus su tais regionais susijusius pokyčius.

5.3.2.2. Apsauginė sąlyga ir minimali gyventojų aprėptis

163. Atsižvelgdama į ekonomikos krizės paveiktų valstybių narių patiriamus sunkumus, Komisija mano, kad valstybių narių, gaunančių finansinę pagalbą pagal priemonę, kuria teikiama vidutinės trukmės finansinė pagalba euro zonai nepriklausančioms valstybėms narėms (kaip nustatyta Tarybos reglamente (EB) Nr. 332/2002 ([61])), Europos finansinio stabilumo fondo (EFSF) taisykles ([62]), Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonę (EFSM) ([63]) arba Europos stabilumo mechanizmą (ESM) ([64]), bendra aprėptis neturėtų būti sumažinta, palyginti su 2007–2013 m. laikotarpiu.

164. Kad būtų užtikrintas regioninių pagalbos žemėlapių tęstinumas ir tam tikras veiklos mastas visose valstybėse narėse, Komisija mano, kad valstybės narės neturėtų prarasti daugiau kaip pusės savo bendros aprėpties, palyginti su 2007–2013 m. laikotarpiu, ir turėtų turėti minimalią gyventojų aprėptį.

165. Todėl nukrypstant nuo bendros aprėpties viršutinės ribos, nustatytos 148 punkte, c punkto vietovių aprėptis kiekvienai atitinkamai valstybei narei yra padidinama tiek, kiek būtina, kad:

a) kiekvienos valstybės narės, kuri šių gairių priėmimo dieną, gavo finansinę pagalbą pagal priemonę, kuria teikiama vidutinės trukmės finansinė pagalba euro zonai nepriklausančioms valstybėms narėms, EFSF, EFSM arba ESM, bendra a ir c punktų vietovių aprėptis nebūtų sumažinta, palyginti su 2007–2013 m. laikotarpiu;

b) kiekvienos atitinkamos valstybės narės bendra a ir c punktų vietovių aprėptis nebūtų sumažinta daugiau kaip 50 proc., palyginti su 2007–2013 m. laikotarpiu ([65]);

c) gyventojų aprėptis kiekvienoje valstybėje narėje sudarytų bent 7,5 proc. jos gyventojų ([66]).

166. Kiekvienos valstybės narės iš anksto nenustatytų c punkto vietovių aprėptis, įskaitant apsauginę sąlygą ir minimalią gyventojų aprėptį, nustatyta I priede.

5.3.2.3. Iš anksto nenustatytų c punkto vietovių nurodymas

167. Komisija mano, kad kriterijai, pagal kuriuos valstybės narės nurodo c punkto vietoves, turėtų atitikti situacijų, kai regioninės pagalbos skyrimas gali būti pagrįstas, įvairovę. Todėl kriterijai turėtų būti susiję su tam tikromis socialinėmis, ekonominėmis, geografinėmis ar struktūrinėmis problemomis, kurių gali būti patiriama c punkto vietovėse, ir jais turėtų būti užtikrinama pakankama apsauga nuo neigiamo, bendram interesui prieštaraujančio regioninės pagalbos poveikio prekybos sąlygoms.

([61]) 2002 m. vasario 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 332/2002 dėl priemonės, teikiančios vidutinės trukmės finansinę pagalbą valstybių narių mokėjimų balansams, sukūrimo (OL L 53, 2002 2 23, p. 1).
([62]) Žr. http://www.efsf.europa.eu/about/legal-documents/index.htm
([63]) 2010 m. gegužės 11 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 407/2010, kuriuo nustatoma Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonė (OL L 118, 2010 5 12, p. 1).
([64]) Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutartis.
([65]) Ši apsauginės sąlygos dalis taikoma Kiprui ir Liuksemburgui.
([66]) Ši minimali gyventojų aprėptis taikoma Nyderlandams.

168. Atitinkamai valstybė narė gali kaip c punkto vietoves nurodyti iš anksto nenustatytas c punkto vietoves, remdamasi šiais kriterijais:

a) 1 kriterijus: besiribojančios bent 100 000 gyventojų vietovės ([67]), esančios NUTS 2 arba 3 lygio regionuose, kurių:

— BVP vienam gyventojui nesiekia ES-27 vidurkio arba yra jam lygus, arba

— nedarbo lygis viršija 115 proc. arba yra lygus 115 proc. nacionalinio vidurkio ([68]);

b) 2 kriterijus: NUTS 3 lygio regionai, kurių gyventojų skaičius nesiekia 100 000 ir kurių:

— BVP vienam gyventojui nesiekia ES-27 vidurkio arba yra jam lygus, arba

— nedarbo lygis viršija 115 proc. arba yra lygus 115 proc. nacionalinio vidurkio;

c) 3 kriterijus: salos arba besiribojančios vietovės, kurioms būdinga panaši geografinė atskirtis (pvz., pusiasaliai arba kalnų vietovės) ir kurių:

— BVP vienam gyventojui nesiekia ES-27 vidurkio arba yra jam lygus ([69]), arba

— nedarbo lygis viršija 115 proc. arba yra lygus 115 proc. nacionalinio vidurkio ([70]), arba

— gyventojų skaičius nesiekia 5 000;

d) 4 kriterijus: NUTS 3 lygio regionai arba jų dalys, sudarančios besiribojančias teritorijas, gretimas a punkto vietovei arba turinčias sausumos sieną su EEE arba Europos laisvosios prekybos asociacijai (ELPA) nepriklausančia šalimi;

e) 5 kriterijus: besiribojančios bent 50 000 gyventojų vietovės ([71]), kuriose vykdomi dideli struktūriniai pakeitimai arba kurios patiria didelį santykinį nuosmukį, jei šios vietovės nėra NUTS 3 lygio regionuose arba besiribojančiose vietovėse, atitinkančiose priskyrimo iš anksto nustatytoms vietovėms sąlygas arba 1–4 kriterijus ([72]).

([67]) Šis gyventojų ribinis dydis bus sumažintas iki 50 000, jei valstybės narės iš anksto nenustatytų c punkto vietovių gyventojų aprėptis yra mažesnė nei 1 mln., arba iki 10 000, jei valstybės narės gyventojų skaičius nesiekia 1 mln.

([68]) Nedarbo apskaičiavimai turėtų būti pagrįsti regioniniais duomenimis, kuriuos skelbia nacionalinė statistikos tarnyba, naudojant pastarųjų trejų metų, kurių duomenys žinomi, vidurkį (tuo metu, kai pranešama apie regioninės pagalbos žemėlapį). Išskyrus atvejus, kai nurodyta kitaip, nedarbo lygis nacionalinio vidurkio atžvilgiu apskaičiuojamas šiuo pagrindu.

([69]) Siekdama nustatyti, ar tokių salų ir besiribojančių vietovių BVP vienam gyventojui nesiekia ES-27 vidurkio arba yra jam lygus, valstybė narė gali naudoti jos nacionalinės statistikos tarnybos ar kitų pripažintų šaltinių pateiktus duomenis.

([70]) Nustatydamos, ar tokių salų arba besiribojančių vietovių nedarbo lygis viršija 115 proc. arba yra lygus 115 proc. nacionalinio vidurkio, valstybė narė gali naudoti jos nacionalinės statistikos tarnybos ar kitų pripažintų šaltinių pateiktus duomenis.

([71]) Šis gyventojų ribinis dydis bus sumažintas iki 25 000, jei valstybės narės iš anksto nenustatytų c punkto vietovių gyventojų aprėptis yra mažesnė nei 1 mln., arba iki 10 000, jei valstybės narės bendras gyventojų skaičius nesiekia 1 mln., arba 5 000 salų arba besiribojančių vietovių, kurioms būdinga panaši geografinė atskirtis, atveju.

([72]) Taikydama 5 kriterijų, valstybė narė turi įrodyti, kad taikytinos sąlygos tenkinamos, palygindama atitinkamų vietovių ir kitų panašių vietovių toje pačioje valstybėje narėje ar kitose valstybėse narėse padėtį, remdamasi socialiniais ir ekonominiais rodikliais, susijusiais su struktūrine verslo statistika, darbo rinka, namų ūkių sąskaitomis, švietimu ar kitais panašiais rodikliais. Tam valstybė narė gali naudoti duomenis, gautus iš jos nacionalinės statistikos tarnybos ar kitų pripažintų šaltinių.

169. Taikant 168 punkte nurodytus kriterijus, besiribojančios vietovės – tai besiribojančios vietos administracinio vieneto 2 lygio (LAU 2) vietovės ([73]) arba grupė besiribojančių LAU 2 lygio vietovių ([74]). LAU 2 lygio vietovių grupė bus laikoma besiribojančia vietove, jei kiekviena iš grupės vietovių turi administracinę sieną su kita tos grupės vietove ([75]).

170. Atitiktis kiekvienai valstybei narei nustatytai gyventojų aprėpčiai bus vertinama remiantis naujausiais atitinkamų vietovių viso gyventojų skaičiaus duomenimis, paskelbtais nacionalinės statistikos tarnybos.

5.4. **Didžiausias pagalbos intensyvumas, taikytinas regioninei investicinei pagalbai**

171. Komisija mano, kad nustatant didžiausią pagalbos intensyvumą, taikytiną regioninei investicinei pagalbai, turi būti atsižvelgiama į skirtingų Sąjungos regionų išsivystymo lygio skirtumų pobūdį ir mastą. Todėl pagalbos intensyvumas a punkto vietovėse turėtų būti didesnis nei c punkto vietovėse.

5.4.1. *Didžiausias pagalbos intensyvumas a punkto vietovėse*

172. A punkto vietovių pagalbos intensyvumas neturi viršyti:

a) 50 proc. BSE NUTS 2 lygio regionuose, kurių BVP vienam gyventojui nesiekia 45 proc. arba yra lyg 45 proc. ES-27 vidurkio;

b) 35 proc. BSE NUTS 2 lygio regionuose, kurių BVP vienam gyventojui yra 45–60 proc. arba lygus 40 proc. ir 60 proc. ES-27 vidurkio;

c) 25 proc. BSE NUTS 2 lygio regionuose, kurių BVP vienam gyventojui viršija 60 proc. ES-27 vidurkio.

173. 172 punkte nustatytą didžiausią pagalbos intensyvumą galima padidinti ne daugiau kaip 20 procentinių punktų atokiausiuose regionuose, kurių BVP vienam gyventojui nesiekia 75 proc. arba yra lygus 75 proc. ES-27 vidurkio, arba ne daugiau kaip 10 procentinių punktų kituose atokiausiuose regionuose.

5.4.2. *Didžiausias pagalbos intensyvumas c punkto vietovėse*

174. Pagalbos intensyvumas neturi viršyti:

a) 15 proc. BSE retai apgyvendintose vietovėse ir vietovėse (NUTS 3 lygio regionai arba NUTS 3 lygio regionų dalys), kurios turi sausumo sieną su EEE arba ELPA nepriklausančiomis šalimis;

b) 10 proc. BSE iš anksto nenustatytose c punkto vietovėse.

175. Ankstesnėse a punkto vietovėse 10 proc. BSE pagalbos intensyvumas gali būti padidintas ne daugiau kaip 5 procentiniais punktais nuo 2014 m. liepos 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d.

176. Jei c punkto vietovė gretima a punkto vietovei, didžiausias pagalbos intensyvumas NUTS 3 lygio regionuose arba NUTS 3 lygio regionų dalyse toje c punkto vietovėje, kuri yra gretima a punkto vietovei, gali būti padidintas tiek, kiek būtina, kad abiejų vietovių pagalbos intensyvumo skirtumas neviršytų 15 procentinių punktų.

([73]) Valstybė narė vietoj LAU 2 lygio vietovių gali nurodyti LAU 1 lygio vietoves, jei tų LAU 1 lygio vietovių gyventojų skaičius mažesnis nei LAU 2 lygio vietovės, kurios dalį jos sudaro.

([74]) Tačiau valstybė narė gali nurodyti LAU 2 lygio vietovės dalis (arba LAU 1 lygio vietovę), jei atitinkamos LAU vietovės gyventojų skaičius viršija minimalų gyventojų skaičių, būtiną besiribojančioms vietovėms pagal 1 arba 5 kriterijus (įskaitant sumažintus gyventojų skaičiaus ribinius dydžius pagal šiuos kriterijus), ir jei tos LAU vietovės dalių gyventojų skaičius sudaro bent 50 proc. minimalaus gyventojų skaičiaus, būtino pagal taikytiną kriterijų.

([75]) Salų atveju administracinės sienos apima jūrų sienas su kitais atitinkamos valstybės narės administraciniais vienetais.

5.4.3. *Padidintas pagalbos intensyvumas MVĮ*

177. 5.4.1 ir 5.4.2 poskirsniuose nustatytą didžiausią pagalbos intensyvumą galima padidinti ne daugiau kaip 20 procentinių punktų mažosioms įmonėms arba ne daugiau kaip 10 procentinių punktų vidutinėms įmonėms ([76]).

5.5. **Pranešimas ir suderinamumo patvirtinimas**

178. Paskelbus šias gaires *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, kiekviena valstybė narė turėtų pateikti Komisijai regioninės pagalbos žemėlapį, taikytiną nuo 2014 m. liepos 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. Kiekviename pranešime turėtų būti pateikta III priede nurodyta informacija.

179. Komisija išnagrinės kiekvieną regioninės pagalbos žemėlapį, apie kurį pranešta, remdamasi šiomis gairėmis, ir priims sprendimą dėl atitinkamos valstybės narės regioninės pagalbos žemėlapio patvirtinimo. Visi regioninės pagalbos žemėlapiai bus skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir sudarys neatskiriamą šių gairių dalį.

5.6. **Pakeitimai**

5.6.1. *Gyventojų aprėpties rezervas*

180. Savo iniciatyva valstybė narė gali nuspręsti nustatyti šalies gyventojų aprėpties rezervą, sudarytą iš skirtumo tarp tos valstybės narės gyventojų aprėpties viršutinės ribos, kurią priskyrė Komisija ([77]), ir jos regioninės pagalbos žemėlapyje nurodytų a ir c punktų vietovių aprėpties.

181. Jei valstybė narė nusprendžia nustatyti tokį rezervą, ji gali bet kuriuo metu juo pasinaudoti ir papildyti savo žemėlapį naujomis c punkto vietovėmis, kol nepasiekiama nacionalinės aprėpties viršutinė riba. Tam valstybė narė gali naudoti naujausius socialinius ir ekonominius duomenis, gautus iš Eurostato arba jos nacionalinės statistikos tarnybos, arba kitų pripažintų šaltinių. Atitinkamų c punkto vietovių gyventojų skaičius turėtų būti nustatomas pagal gyventojų skaičiaus duomenis, naudotus rengiant pradinį žemėlapį.

182. Jei valstybė narė ketina naudoti gyventojų aprėpties rezervą, siekdama įtraukti naujų c punkto vietovių, prieš įgyvendindama tokius pakeitimus, ji turi pranešti apie tai Komisijai.

5.6.2. *Laikotarpio vidurio peržiūra*

183. 2016 m. birželio mėn. Komisija nustatys ([78]), ar kurio nors NUTS 2 lygio regiono ([79]), kuris neįtrauktas į šių gairių I priedo sąrašą kaip a punkto vietovė, BVP vienam gyventojui yra mažesnis nei 75 proc. ES-28 vidurkio, ir paskelbs komunikatą apie šios analizės rezultatus. Tada Komisija nustatys, ar tos nustatytos vietovės gali atitikti regioninės pagalbos skyrimo reikalavimus pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies a punktą, ir BVP vienam gyventojui atitinkantį pagalbos intensyvumo lygį. Jei nacionaliniame regioninės pagalbos žemėlapyje, kurį Komisija patvirtino pagal šias gaires, šios nustatytos vietovės nurodytos kaip iš anksto nustatytos c punkto vietovės arba iš anksto

([76]) Padidintas pagalbos intensyvumas MVĮ nebus taikomas dideliems investiciniams projektams skiriamai pagalbai.
([77]) Žr. I priedą.
([78]) Taikydama šią nuostatą, Komisija naudos naujausius BVP vienam gyventojui duomenis, kuriuos paskelbė Eurostatas NUTS 2 lygmeniu, remdamasis trejų metų vidurkiu.
([79]) Nustatyta remiantis šios peržiūros metu galiojančia NUTS nomenklatūra.

nenustatytos c punkto vietovės, I priede nurodyta konkrečios c punkto vietovėms skirtos gyventojų aprėpties procentinė dalis bus atitinkamai pakoreguota. Komisija paskelbs I priedo pakeitimus. Valstybė narė gali, neviršydama pakoreguotos konkrečios c punkto vietovėms skirtos aprėpties ([80]), iš dalies pakeisti regioninės pagalbos žemėlapyje nurodytų c punkto vietovių sąrašą nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. Šie pakeitimai negali viršyti 50 proc. valstybės narės pakoreguotos c punkto vietovių aprėpties.

184. Norėdama iš dalies pakeisti c vietovių sąrašą, valstybė narė gali naudoti BVP vienam gyventojui ir nedarbo lygio duomenis, gautus iš Eurostato arba jos nacionalinės statistikos tarnybos, arba kitų pripažintų šaltinių, būtent pastarųjų trejų metų, kurių duomenys žinomi (tuo metu, kai pateikiamas iš dalies pakeistas žemėlapis), vidurkį. Atitinkamų c punkto vietovių gyventojų skaičius turėtų būti nustatomas pagal gyventojų skaičiaus duomenis, naudotus rengiant pradinį žemėlapį.

185. Valstybė narė privalo pranešti Komisijai apie žemėlapio pakeitimus, susijusius su papildomų a punkto vietovių įtraukimu ir c punkto vietovių mainais, prieš juos įgyvendindama ir vėliausiai iki 2016 m. rugsėjo 1 d.

6. REGIONINĖS PAGALBOS TAISYKLIŲ TAIKYMAS

186. Komisija pratęsia 2007–2013 m. nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairių ([81]) ir Komunikato dėl regioninės pagalbos dideliems investicijų projektams nuodugnaus vertinimo kriterijų ([82]) galiojimą iki 2014 m. birželio 30 d.

187. Regioninės pagalbos žemėlapiai, patvirtinti remiantis 2007–2013 m. nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairėmis, nustoja galioti 2013 m. gruodžio 31 d. Todėl šešių mėnesių pereinamasis laikotarpis, nustatytas Bendrojo bendrosios išimties reglamento (BBIR) ([83]) 44 straipsnio 3 dalyje, netaikomas pagal BBIR taikomoms regioninės pagalbos schemoms. Norėdamos teikti regioninę pagalbą po 2013 m. gruodžio 31 d. remiantis esamomis schemomis, kurioms taikoma bendroji išimtis, valstybės narės turėtų laiku pranešti apie regioninės pagalbos žemėlapių galiojimo pratęsimą, kad Komisija galėtų patvirtinti tų žemėlapių galiojimo pratęsimą iki 2013 m. gruodžio 31 d. Apskirtai, schemos, patvirtintos remiantis 2007–2013 m. nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairėmis, nustoja galioti 2013 m. pabaigoje, kaip nustatyta atitinkamame Komisijos sprendime. Apie tokių schemų galiojimo pratęsimą Komisijai turi būti pranešta laiku.

188. Komisija šiose gairėse nustatytus principus taikys vertindama visos regioninės pagalbos, kurią ketinama skirti po 2014 m. birželio 30 d., suderinamumą. Neteisėtai skirta regioninė pagalba arba regioninė pagalba, kurią ketinama skirti nuo 2013 m. gruodžio 31 d. iki 2014 m. liepos 1 d., bus vertinama pagal 2007–2013 m. nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gaires.

189. Kadangi pranešimai apie regioninės pagalbos schemas arba apie pagalbos priemones, kurias ketinama skirti po 2014 m. birželio 30 d., turi būti suderinti su regioninės pagalbos žemėlapiu, paprastai jie negali būti laikomi išsamiais, kol Komisija 5.5 poskirsnyje nurodyta tvarka nepriėmė sprendimo dėl atitinkamos valstybės narės regioninės pagalbos žemėlapio patvirtinimo. Todėl Komisija iš esmės nenagrinės pranešimų apie regioninės pagalbos schemas, kurias ketinama taikyti po 2014 m. birželio 30 d., arba pranešimų apie individualią pagalbą, kurią ketinama skirti po šios datos, kol nebus priimtas sprendimas dėl atitinkamos valstybės narės regioninės pagalbos žemėlapio patvirtinimo.

([80]) Pakoreguota gyventojų aprėpties viršutinė riba bus apskaičiuojama pagal gyventojų skaičiaus duomenis, naudotus rengiant pradinį žemėlapį.
([81]) OL C 54, 2006 3 4, p. 13.
([82]) OL C 223, 2009 9 16, p. 3.
([83]) 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 800/2008, skelbiantis tam tikrų rūšių pagalbą, suderinama su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius (Bendrasis bendrosios išimties reglamentas) (OL L 214, 2008 8 9, p. 3).

190. Komisija mano, kad įgyvendinus šias gaires regioninei pagalbai taikytinos taisyklės Sąjungoje iš esmės pasikeis. Be to, atsižvelgiant į pasikeitusias Sąjungos ekonomines ir socialines sąlygas, reikia peržiūrėti visų regioninės pagalbos schemų, įskaitant investicinės pagalbos ir veiklos pagalbos schemas, tolesnį pagrįstumą ir veiksmingumą.

191. Todėl Komisija siūlo valstybėms narėms šias tinkamas priemones pagal Sutarties 108 straipsnio 1 dalį:

a) valstybės narės privalo visas esamas regioninės pagalbos schemas, kurioms netaikomas bendrosios išimties reglamentas, ir visus regioninės pagalbos žemėlapius taikyti tik pagalbai, kurią ketinama skirti iki 2014 m. birželio 30 d. (imtinai);

b) valstybės narės privalo iš dalies pakeisti kitas esamas horizontaliosios pagalbos schemas, kuriomis pagalbai, skiriamai projektams remiamose vietovėse, nustatoma speciali tvarka, ir taip užtikrinti, kad pagalba, kurią ketinama skirti po 2014 m. birželio 30 d., atitiktų regioninės pagalbos žemėlapį, galiojantį pagalbos skyrimo dieną;

c) valstybės narės turėtų patvirtinti pritariančios minėtiems pasiūlymams iki 2013 m. gruodžio 31 d.

7. ATASKAITŲ TEIKIMAS IR STEBĖJIMAS

192. Pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, ir 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, valstybės narės turi teikti Komisijai metines ataskaitas.

193. Valstybės narės perduoda Komisijai informaciją VI priede nustatytu formatu apie kiekvieną pagal schemą suteiktą 3 mln. EUR viršijančią individualią pagalbą per 20 darbo dienų nuo tos pagalbos suteikimo dienos.

194. Valstybės narės turi tvarkyti išsamią visų pagalbos priemonių apskaitą. Apskaitos dokumentuose turi būti nurodyta visa informacija, būtina nustatyti, kad tinkamų finansuoti išlaidų ir didžiausio pagalbos intensyvumo sąlygos yra tenkinamos. Šie apskaitos dokumentai turi būti saugomi 10 metų nuo pagalbos skyrimo datos ir teikiami Komisijai, jei ji to paprašo.

8. PERŽIŪRA

195. Komisija gali nuspręsti bet kuriuo metu iš dalies pakeisti šias gaires, jei tai būtų reikalinga dėl priežasčių, susijusių su konkurencijos politika, arba siekiant atsižvelgti į kitas Sąjungos politikos sritis ir tarptautinius įsipareigojimus, arba dėl kitų pagrįstų priežasčių.

I PRIEDAS

2014–2020 m. regioninės pagalbos aprėptis pagal valstybę narę

Belgija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui (1)	Šalies gyventojų procentinė dalis (2)
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (ankstesnės a punkto vietovės)	BE32 Prov. Hainaut	77,33	12,06 %
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	17,89 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	29,95 %

Bulgarija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	BG31 Северозападен/Severozapaden	27,00	11,88 %
	BG32 Северен централен/Severen tsentralen	29,33	12,06 %
	BG33 Североизточен/Severoiztochen	36,33	13,08 %
	BG34 Югоизточен/Yugoiztochen	36,00	14,75 %
	BG41 Югозападен/Yugozapaden	74,33	28,05 %
	BG42 Южен централен/Yuzhen tsentralen	30,00	20,19 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	100,00 %

Čekija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	CZ02 Střední Čechy	73,00	11,95 %
	CZ03 Jihozápad	69,33	11,50 %
	CZ04 Severozápad	64,33	10,87 %
	CZ05 Severovýchod	65,67	14,36 %
	CZ06 Jihovýchod	73,33	15,86 %
	CZ07 Střední Morava	64,67	11,72 %
	CZ08 Moravskoslezsko	68,00	11,83 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	88,10 %

Danija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	7,97 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	7,97 %

(1) Išreikšta PGS, trejų metų (2008–2010 m.) vidurkis (ES-27 = 100).
(2) Remiantis Eurostato 2010 m. gyventojų skaičiaus duomenimis.

Vokietija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (ankstesnės a punkto vietovės)	DE40 Brandenburg (*)	81,67	1,37 %
	DE80 Mecklenburg-Vorpommern	80,00	2,01 %
	DED2 Dresden	86,00	1,99 %
	DED4 Chemnitz	81,33	1,88 %
	DEE0 Sachsen-Anhalt (*)	81,67	1,89 %
	DEG0 Thüringen	78,67	2,74 %
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	13,95 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	25,85 %

(*) Tik regiono *DE40 Brandenburg* dalis, kurią sudaro ankstesnis NUTS 2 lygio regionas *DE41 Brandenburg – Nordost*, ir regiono *DEE0 Sachsen-Anhalt* dalis, kurią sudaro ankstesni NUTS 3 lygio regionai *DEE1 Dessau* ir *DEE3 Magdeburg* (kaip nurodyta NUTS 2003 nomenklatūroje), yra įtrauktos kaip iš anksto nustatytos c punkto vietovės. Pateikdama regioninės pagalbos žemėlapį ir siekdama supaprastinti laikotarpio vidurio peržiūrą, numatytą atlikti NUTS 2 lygiu šių gairių 5.6.2 poskirsnyje, Vokietija gali nuspręsti kaip iš anksto nustatytas c punkto vietoves nurodyti visus NUTS 2 lygio regionus *DE40 Brandenburg* ir *DEE0 Sachsen-Anhalt* su sąlyga, kad šalies gyventojų procentine dalis iš anksto nenustatytoms c punkto vietovėms bus atitinkamai sumažinta.

Estija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	EE00 Eesti	65,00	100,00 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	100,00 %

Airija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	51,28 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	51,28 %

Graikija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	EL11 Ανατολική Μακεδονία, Θράκη/Anatoliki Makedonia, Thraki	68,00	5,36 %
	EL12 Κεντρική Μακεδονία/Kentriki Makedonia	72,33	17,29 %
	EL14 Θεσσαλία/Thessalia	69,33	6,51 %
	EL21 Ήπειρος/Ipeiros	63,33	3,17 %
	EL23 Δυτική Ελλάδα/Dytiki Ellada	65,00	6,59 %
	EL25 Πελοπόννησος/Peloponnisos	74,00	5,22 %
	EL41 Βόρειο Αιγαίο/Voreio Aigaio	75,00	1,77 %

Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (ankstesnės a punkto vietovės)	EL13 Δυτική Μακεδονία/Dytiki Makedonia	83,67	2,59 %
	EL22 Ιόνια Νησιά/Ionia Nisia	82,67	2,07 %
	EL43 Κρήτη/Kriti	83,33	5,42 %
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (retai apgyvendintos vietovės)	EL243 Ευρυτανία/Evrytania		0,17 %
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	43,84 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.			100,00 %

Ispanija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	ES43 Extremadura	70,67	2,35 %
	ES70 Canarias	87,33	4,55 %
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (ankstesnės a punkto vietovės)	ES11 Galicia	91,33	5,94 %
	ES42 Castilla-La Mancha	82,33	4,43 %
	ES61 Andalucía	78,00	17,88 %
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (retai apgyvendintos vietovės)	ES242 Teruel	—	0,31 %
	ES417 Soria	—	0,20 %
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	33,00 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	68,66 %

Prancūzija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	FR91 Guadeloupe	60,67	0,69 %
	FR92 Martinique	73,67	0,61 %
	FR93 Guyane	52,33	0,36 %
	FR94 Réunion	68,00	1,27 %
	Saint-Martin (*)	:	:
	Mayotte (*)	:	:
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	21,24 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	24,17 %

(*) Sen Martenas ir Majotas yra atokiausi regionai, tačiau jie neįtraukti į 2010 m. NUTS nomenklatūrą, nes jų administracinis statusas pagal nacionalinę teisę buvo pakeistas atitinkamai 2007 ir 2011 m. Norėdama nustatyti šiuose dviejuose atokiausiuose regionuose taikytiną didžiausią pagalbos intensyvumą, Prancūzija gali remtis duomenimis, gautais iš jos nacionalinės statistikos tarnybos ar kitų pripažintų šaltinių.

Italija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	ITF3 Campania	65,67	9,64 %
	ITF4 Puglia	67,67	6,76 %
	ITF5 Basilicata	72,67	0,97 %
	ITF6 Calabria	66,67	3,32 %
	ITG1 Sicilia	67,33	8,34 %
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	5,03 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	34,07 %

Kipras	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	50,00 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	50,00 %

Latvija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	LV00 Latvija	55,33	100,00 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	100,00 %

Lietuva	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	LT00 Lietuva	61,33	100,00 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	100,00 %

Liuksemburgas	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	8,00 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	8,00 %

Vengrija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	HU21 Közép-Dunántúl	56,33	10,96 %
	HU22 Nyugat-Dunántúl	62,67	9,96 %
	HU23 Dél-Dunántúl	44,33	9,44 %
	HU31 Észak-Magyarország	40,00	12,02 %
	HU32 Észak-Alföld	41,00	14,87 %
	HU33 Dél-Alföld	42,67	13,13 %
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	6,33 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	76,71 %

Malta	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (ankstesnės a punkto vietovės)	MT00 Malta	83,67	100,00 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	100,00 %

Nyderlandai	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	7,5 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	7,5 %

Austrija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	25,87 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	25,87 %

Lenkija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	PL11 Łódzkie	55,00	6,65 %
	PL21 Małopolskie	51,33	8,65 %
	PL22 Śląskie	64,33	12,15 %
	PL31 Lubelskie	40,67	5,64 %
	PL32 Podkarpackie	40,67	5,51 %
	PL33 Świętokrzyskie	46,33	3,32 %
	PL34 Podlaskie	43,67	3,11 %
	PL41 Wielkopolskie	62,67	8,94 %
	PL42 Zachodniopomorskie	52,67	4,43 %
	PL43 Lubuskie	51,00	2,65 %
	PL51 Dolnośląskie	65,33	7,53 %
	PL52 Opolskie	49,00	2,70 %
	PL61 Kujawsko-Pomorskie	50,67	5,42 %
	PL62 Warmińsko-Mazurskie	44,33	3,74 %
	PL63 Pomorskie	57,33	5,85 %
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (ankstesnės a punkto vietovės)	PL12 Mazowieckie	96,00	13,70 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	100,00 %

Portugalija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	PT11 Norte	63,67	35,19 %
	PT16 Centro (PT)	66,00	22,36 %
	PT18 Alentejo	72,33	7,06 %
	PT20 Região Autónoma dos Açores	74,33	2,31 %
	PT30 Região Autónoma da Madeira	104,00	2,33 %
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	15,77 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	85,02 %

Rumunija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	RO11 Nord-Vest	42,33	12,68 %
	RO12 Centru	45,00	11,77 %
	RO21 Nord-Est	29,33	17,30 %
	RO22 Sud-Est	37,67	13,09 %
	RO31 Sud – Muntenia	39,33	15,21 %
	RO41 Sud-Vest Oltenia	35,67	10,45 %
	RO42 Vest	52,00	8,94 %
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (ankstesnės a punkto vietovės)	RO32 București – Ilfov	113,00	10,56 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	100,00 %

Slovėnija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	SI01 Vzhodna Slovenija	71,67	52,92 %
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (ankstesnės a punkto vietovės)	SI02 Zahodna Slovenija	104,00	47,08 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	100,00 %

Slovakija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	SK02 Západné Slovensko	68,33	34,37 %
	SK03 Stredné Slovensko	58,67	24,87 %
	SK04 Východné Slovensko	49,67	29,24 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	88,48 %

Suomija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (retai apgyvendintos vietovės)	FI1D1 Etelä-Savo	—	2,89 %
	FI1D2 Pohjois-Savo	—	4,63 %
	FI1D3 Pohjois-Karjala	—	3,09 %
	FI1D4 Kainuu	—	1,54 %
	FI1D5 Keski-Pohjanmaa	—	1,27 %
	FI1D6 Pohjois-Pohjanmaa	—	7,34 %
	FI1D7 Lappi	—	3,42 %
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	1,85 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	26,03 %

Švedija	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (retai apgyvendintos vietovės)	SE312 Dalarnas län	—	2,94 %
	SE321 Västernorrlands län	—	2,58 %
	SE322 Jämtlands län	—	1,35 %
	SE331 Västerbottens län	—	2,75 %
	SE332 Norrbottens län	—	2,64 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	12,26 %

Jungtinė Karalystė	NUTS regionai	BVP vienam gyventojui	Šalies gyventojų procentinė dalis
A punkto vietovės	UKK3 Cornwall and the Isles of Scilly	72,67	0,86 %
	UKL1 West Wales and The Valleys	69,67	3,05 %
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (retai apgyvendintos vietovės)	UKM61 Caithness & Sutherland and Ross & Cromarty	—	0,15 %
	UKM63 Lochaber, Skye & Lochalsh, Arran & Cumbrae and Argyll & Bute	—	0,16 %
	UKM64 Eilean Siar (Western Isles)	—	0,04 %
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	22,79 %
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	27,05 %

II PRIEDAS

Iš anksto nenustatytų c punkto vietovių aprėpties paskirstymo tarp valstybių narių metodas

Komisija nustatys kiekvienos atitinkamos valstybės narės iš anksto nenustatytų c punkto vietovių aprėptį, taikydama šį metodą:

1) Komisija nustatys kiekvienos atitinkamos valstybės narės NUTS 3 lygio regionus, kurie nėra šiose vietovėse:

   — I priede nurodytose tinkamose finansuoti a punkto vietovėse,

   — I priede nurodytose ankstesnėse a punkto vietovėse,

   — I priede nurodytose retai apgyvendintose vietovėse.

2) 1 etapu nustatytuose NUTS 3 lygio regionuose Komisija nustatys regionus, kurių:

   — BVP vienam gyventojui ([1]) nesiekia šalies BVP vienam gyventojui skirtumo ribinio dydžio ([2]) arba yra jam lygus, arba

   — nedarbo lygis ([3]) viršija šalies nedarbo skirtumo ribinį dydį ([4]) arba yra jam lygus, arba viršija 150 proc. ar yra lygus 150 proc. nacionalinio vidurkio, arba

   — BVP vienam gyventojui nesiekia 90 proc. arba yra lygus 90 proc. ES-27 vidurkio, arba

   — nedarbo lygis viršija 125 proc. ES-27 vidurkio arba yra jam lygus.

3) Valstybei narei *i* skirtina iš anksto nenustatytų c punkto vietovių aprėptis (A_i) nustatoma pagal šią formulę (išreiškiama šalies ES-27 gyventojų skaičiaus procentiniu dydžiu):

   $$A_i = p_i/P \times 100$$

   kai:

   p_i yra valstybės narės *i* NUTS 3 lygio regionų, nustatytų 2 etapu, gyventojų skaičius ([5]).

   P – ES-27 NUTS 3 lygio regionų, nustatytų 2 etapu, gyventojų skaičiaus suma.

([1]) Visi šiame priede nurodyti BVP vienam gyventojui duomenys yra pagrįsti pastarųjų trejų metų, kurių duomenis Eurostatas turi, t. y. 2008–2010 m. BVP vienam gyventojui, vidurkiu.

([2]) Valstybės narės *i* BVP vienam gyventojui skirtumo ribinis dydis (TG_i) nustatomas pagal šią formulę (išreiškiama šalies BVP vienam gyventojui procentine dalimi):

$$(TG)_i = 85 \times ((1 + 100/g_i)/2)$$

kai: g_i – valstybės narės *i* BVP vienam gyventojui, išreikštas ES-27 vidurkio procentine dalimi.

([3]) Visi šiame priede nurodyti nedarbo duomenys yra pagrįsti pastarųjų trejų metų, kurių duomenis Eurostatas turi, t. y. 2010–2012 m., vidurkiu. Tačiau šiuose duomenyse nėra NUTS 3 lygio informacijos, todėl naudojami NUTS 2 lygio regiono, kuriame yra tie NUTS 3 lygio regionai, nedarbo duomenys.

([4]) Valstybės narės *i* nedarbo lygio skirtumo ribinis dydis (TU_i) nustatomas pagal šią formulę (išreiškiama šalies nedarbo lygio procentine dalimi):

$$(TU)_i = 115 \times ((1 + 100/u_i)/2)$$

kai: u_i – valstybės narės *i* šalies nedarbo lygis, išreikštas ES-27 vidurkio procentine dalimi.

([5]) NUTS 3 lygio regionų gyventojų skaičius nustatomas remiantis Eurostato gyventojų skaičiaus duomenimis, naudotais 2010 m. regioninio BVP vienam gyventojui apskaičiuoti.

III PRIEDAS

Informacijos apie regioninės pagalbos žemėlapius teikimo forma

1) Valstybės narės turi pateikti informaciją apie kiekvieną nurodyti siūlomą toliau išvardytų kategorijų vietovę, jei taikytina:

— a punkto vietovės,

— ankstesnės a punkto vietovės,

— retai apgyvendintos vietovės,

— iš anksto nenustatytos c punkto vietovės, nurodytos pagal 1 kriterijų,

— iš anksto nenustatytos c punkto vietovės, nurodytos pagal 2 kriterijų,

— iš anksto nenustatytos c punkto vietovės, nurodytos pagal 3 kriterijų,

— iš anksto nenustatytos c punkto vietovės, nurodytos pagal 4 kriterijų,

— iš anksto nenustatytos c punkto vietovės, nurodytos pagal 5 kriterijų.

2) Apie kiekvieną siūlomą kiekvienos kategorijos vietovę atitinkama valstybė narė turi pateikti šią informaciją:

— vietovės identifikavimo duomenis (vietovės NUTS 2 arba NUTS 3 lygio regiono kodą, besiribojančių vietovių LAU 2 arba LAU 1 kodą arba kitą oficialią atitinkamo administracinio vieneto nuorodą),

— siūlomą vietovės pagalbos intensyvumą 2014–2020 m. laikotarpiui arba, ankstesnių a punkto vietovių atveju, 2014–2017 m. ir 2018–2020 m. laikotarpiams (nurodant visus pagalbos intensyvumo didinimus pagal 173, 175 ar 176 ir 177 punktus, jei taikytina),

— bendrą nuolatinių vietovės gyventojų skaičių, kaip nurodyta 170 punkte.

3) Retai apgyvendintų vietovių ir iš anksto nenustatytų vietovių, nurodytų pagal 1–5 kriterijus, atveju valstybė narė turi pateikti tinkamą įrodymą, kad kiekviena iš taikytinų 161 ir 168–170 punktuose nustatytų sąlygų yra tenkinamos.

IV PRIEDAS

Plieno sektoriaus apibrėžtis

Šiose gairėse plieno sektorius aprėpia visą veiklą, susijusią su vieno ar kelių iš šių produktų gamyba:

a) luitinis ketus ir geležies lydiniai: luitinis ketus plieno gamybai, liejimui ir kitos luitinio ketaus žaliavinės medžiagos, veidrodinis ketus ir anglintasis feromanganas, bet ne kiti ketaus lydiniai;

b) žaliaviniai geležies gaminiai ir pusgaminiai, įprastas arba specialus plienas: luitinis skystas lydytas arba nelydytas plienas, įskaitant liejinius, skirtus pusgaminių kalybai: bliumus, lietinius ruošinius ir plokščiuosius luitus; lakštų juostas ir alavuotąsias juostas; lakštus, pagamintus iš karštai valcuotų ritinių, išskyrus mažosiose ir vidutinėse liejyklose pagamintus skysto plieno liejinių gaminius;

c) iš karštos geležies, karšto įprasto ar specialaus plieno pagaminti produktai: krumpliniai bėgiai, iešmų plunksnos, plokštelės ir pabėgiai, gembės, ne trumpesni kaip 80 mm, sunkūs specialieji profiliai, lakštinės atraminės konstrukcijos, trumpesni kaip 80 mm strypai bei specialieji profiliai ir mažesnės nei 150 mm lėkštelės, vieliniai strypai, apvalūs ir kvadratiniai vamzdžiai, karštojo valcavimo lankai ir siauros juostelės (įskaitant vamzdines juosteles), karštojo valcavimo plieno lakštai (dengti arba nedengti), plokštelės ir ne plonesni kaip 3 mm lakštai, ne mažesnės kaip 150 mm didelės lėkštelės, bet ne vielos ir vielos gaminiai, poliruoti plieno strypai ir ketaus liejiniai;

d) šaltuoju būdu apdoroti gaminiai: alavuotoji skarda, švinu dengti plieno lakštai, juodoji skarda, cinkuoti plieno lakštai, kitomis medžiagomis dengti plieno lakštai, šaltojo valcavimo plieno lakštai, orientuoto grūdėtumo elektrotechniniai plieno lakštai, alavuotosios skardos gamybai skirti lankai, ritinių ir lakštų formos šaltojo valcavimo plieno lakštai;

e) vamzdžiai: visi besiūliai plieno vamzdžiai, didesnio kaip 406,4 mm skersmens virintiniai plieno vamzdžiai.

Sintetinių pluoštų sektoriaus apibrėžtis

Šiose gairėse sintetinių pluoštų sektorius aprėpia:

a) visų gimininių pluošto rūšių ir poliesterio, poliamido, akrilo arba polipropileno pagrindu pagamintų siūlų išspaudimą (ekstruziją) ir (arba) tekstūravimą, neatsižvelgiant į jų galutinį panaudojimą; arba

b) polimerizaciją (įskaitant polikondensaciją), jeigu ji naudojamuose įrenginiuose yra integruota į ekstruzijos procesą; arba

c) bet kokį pagalbinį procesą, kai tuo pačiu metu galimas pagalbos gavėjas ar kita grupės, kuriai jis priklauso, bendrovė įdiegia ekstruziją ir (arba) tekstūravimą, kuris vykdant šią konkrečią pramonės veiklą paprastai jau vyksta naudojamuose įrenginiuose.

V PRIEDAS

Regioninės investicinės pagalbos paraiškos forma

1. Informacija apie pagalbos gavėją:

   — pavadinimas, registruotasis pagrindinės buveinės adresas, pagrindinės veiklos sektorius (NACE kodas),

   — deklaracija, kad įmonė nepatiria sunkumų, kaip apibrėžta Gairėse dėl sanavimo ir restruktūrizavimo,

   — deklaracija, kurioje nurodoma pagalba (tiek *de minimis*, tiek valstybės pagalba), gauta kitiems projektams per pastaruosius 3 metus toje pačioje NUTS 3 lygio vietovėje, kurioje bus vykdomas naujas investicinis projektas. Deklaracija, kurioje nurodoma tam pačiam projektui iš kitų pagalbą teikiančių institucijų gauta ar ketinama gauti regioninė pagalba,

   — deklaracija, kurioje nurodoma, ar bendrovė nutraukė tapačią ar panašią veiklą EEE per dvejų metų laikotarpį iki šios pagalbos paraiškos datos,

   — deklaracija, kurioje nurodoma, ar bendrovė pagalbos paraiškos pateikimo momentu ketina nutraukti tokią veiklą per dvejų metų laikotarpį nuo prašomo subsidijuoti investicinio projekto pabaigos.

2. Informacija apie remtiną projektą/veiklą:

   — trumpas projekto/veiklos aprašas,

   — trumpas numatomo teigiamo poveikio atitinkamai vietovei aprašas (pvz., sukurtų ar išsaugotų darbo vietų skaičius, MTTPI veikla, mokymo veikla, branduolio sukūrimas),

   — atitinkamas teisinis pagrindas (nacionalinis, ES arba abu),

   — planuojamos projekto/veiklos pradžios ir pabaigos datos,

   — projekto įgyvendinimo vieta (-os).

3. Informacija apie projekto/veiklos finansavimą:

   — investicijos ir kitos su projektu susijusios išlaidos, pagalbos priemonių, apie kurias pranešama, sąnaudų ir naudos analizė,

   — bendra tinkamų finansuoti išlaidų suma,

   — projektui įgyvendinti būtina pagalbos suma,

   — pagalbos intensyvumas.

4. Informacija apie pagalbos poreikį ir numatomą jos poveikį:

   — trumpas paaiškinimas, kodėl pagalbos reikia ir kaip ji paveiktų sprendimą dėl investicijos ar vietos; nurodoma alternatyvi investicija ar vieta, kuri būtų pasirinkta, jei pagalba nebūtų skirta,

   — deklaracija, kad tarp pagalbos gavėjo ir rangovų nėra sudaryto neatšaukiamo susitarimo dėl projekto įgyvendinimo.

VI PRIEDAS

Informacijos perdavimo Komisijai pagal 193 punktą forma

Pagalbos nuoroda		
Valstybė narė		
Pagalbą teikianti institucija	**Pavadinimas**	
	Interneto adresas	
Pagalbos gavėjo pavadinimas, PVM numeris ir grupė, kuriai jis priklauso		
Pagalbos gavėjo tipas	***MVĮ***	
	Didelė įmonė	
Regionas, kuriame ketinama vykdyti investiciją / veiklą	**Regiono pavadinimas *(NUTS* (1)*)***	**Regioninės pagalbos statusas** (2)
Ekonomikos sektorius (-iai), kuriame (-iuose) pagalbos gavėjas veikia	***NACE 2 red. ir trumpas aprašas***	
Pagalbos elementas, išreikštas kaip visa suma nacionaline valiuta (3)		
Pagalbos priemonė (4)	**Subsidija / palūkanų normos subsidija**	
	Paskola / grąžintinis avansai / kompensuojamoji subsidija	
	Garantija (jei tinkama, nuoroda į Komisijos sprendimą (5))	
	mokestinė nauda arba atleidimas nuo mokesčio	
	Kita (nurodyti)	
Pagalbos suteikimo data	metai/mėnuo/diena	
Pagalbos tikslas		
Teisinis pagrindas, įskaitant įgyvendinimo nuostatas ir, jei tinkama, schema, pagal kurią teikiama pagalba		

(1) NUTS – bendras teritorinių statistinių vienetų klasifikatorius. Paprastai nurodomas 2 lygio regionas.
(2) SESV 107 straipsnio 3 dalies a punktas (statusas „A“), SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktas (statusas „C“), neremiamos vietovės, t. y. regioninės pagalbos skyrimo reikalavimų neatitinkančios vietovės (statusas „N“).
(3) Bendrasis subsidijos ekvivalentas arba, rizikos finansų schemų atveju, viešosios investicijos suma.
(4) Jei pagalba teikiama pagal keletą pagalbos priemonių, pagalbos suma nurodoma pagal priemonę.
(5) Jei tinkama, nuoroda į Komisijos sprendimą dėl bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimo metodikos patvirtinimo.

EUR-Lex (http://new.eur-lex.europa.eu) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite http://europa.eu

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT